

R

58643

7

20160030-N1

P A S I O N
T U J E
P O P I S V A N I E
G D
T E R P L E I N I A
J E S U S A K R I S T U S A
I N U
N I E G O V E S H A L O S T N E
M A T A R E
M A R I E
D E V I Z A.

T Pasion je venka uset iz
raznih Bukou katere se jemenujajo
Kritusava shiolenja ali

Christe Leben-Buch

inu u' druk dane u' tem letu od
Andreja Shusterja Drabostnika
eniga poredniga Paura u' Koracane.

Martin Gots

M D C C C X I

II
58643

II

III

PREDGOBOR.

Andohtlivi Kristjani, radi prameshlujajo tu terplenje, Jesusa Kristusa, nashiga Gospueda, inu Isvelizharja; taku se tudi spodobi, de mi tu terplenje, Matere Boshje Marie Devize pred ozhi postavemo?

Berimo tudi tu radi, kir je ona tudi velko is svojem zartanim Sinam Jesufam shauofti, inu strahu preterpeua; ja ona je otua is frej vole nameste nashiga odreshenika, sa nas grieshnike nie dusho nebeshkimo. Ozhetu gorej offrati.

Caj je ona niega profiua, de bi biua le mogua nameste niega umrete, inu nas od pogublenja odreshiti; ona je tudi koker stoji pisano, sa nas nau-finilene martre preterpeua.

Doklier je ta shauoftna Mati Boshja, se je tudi sama pertoshiua, per S. Bergiti: de se taku maue ludi na sviete snajde, kaderam bi moga shauoft, inu terplejnje k'serzi shuo.

Enkrat je ona rakua, jest videm po zielem Sviete, na use ludi, pa nieh vender taku maui najdem, katerem bi moje grenkuesti k'serzi shle, inu de bi se niem prou semiliua.

A

Fajmoshtri nam veliko urshahon naprej postavijo, Mater Boshjo zhaštiti, inu se lebo imeti, od katere takaj dobruet pride, inu takaj gnad prejmemo. Tu je sam Kristus S. Foroniki povedou: rekozh; ti moja luha perjateljza, di imash vedeti use.

Grenkuesti, noi souse, katere je moja zartana Mati, Maria Deviza, per moji martri, inu smerti preliua; de so meni sizer dopodlive, al vender kir jest do moje Matere, dno perferzhno lubiesen imam.

Hvishno, de je meni she bol dopodlive, tu premisslu onje nie terplejnja, inu shauosti, katere je ona per moji martri, inu smerti prestava, noi preterpeua; kir je poufod sama u' prizho zuedibina, de je vidou inu shlishava.

Ta sveti zerkouni Uzhenik Bernard, da nam saštopiti, od Matere Boshje, kir on pravi taku is objokanmi ozhmi, de bi mi lih kamenitne inu Shalesne Serze imeli, taku be se she vender, nashe Serza imele omezHITE, de be se Maria nam u' smiliva.

Kir ta sveti Ignatins en posebni perjatou, Matere Boshje je od muadosti u' Serzi jemou utisniano ta shauost te shauostne

ne Matere Boshje; on je ves
zhas jemou u' mislih, koker de
bi biu pred sabo vidou ta sveti
Krish?

Lih pod Krisham pak Mario,
katera dershi na krile mert-
viga Jesufa. Marji se je S. Ig-
natius u' felej perporozhou inu
per niei ufolej pomuezh jëskou
on je sam sposnou, de ga Mar-
ja varje pred usim hudim.

Moj Kristjan lej kai je en-
krat nash Isvelizhar sve-
ti Bergiti rekou; de ona sa nie
safushenje bo mogua she vezhi
nadluege prestati, ona je pa sa
volo nie zhuoveshke suabuesti
skerbava, kaku be magua pre-
stati.

Nash Isvelizhar je pa njo
u' nje nadluegah troshtou,
inu niei svojo porodnizo pried
postavou, inu je djau k'niei,
al bosh ti velzhe teshave, inu
krishe jemeua, taku pojdi mo-
jo shauostno Mater profit.

Ona bode tebi pomagava, inu
taku en usaki kateri; jema
prueti moji shauostnei Ma-
teri eno pravo Andoht, inu enu
usnilenu Serze: en takë zhuo-
vek je frezhen, natem inu na
gunem svete, Amen?

P A S I O N .

Na velko Srido usäme Maria
Jesusa samiga nästran u' eno
Kamro inu sazline niemu svojo
velko nadluego, inu shauost to-
shiti. Kir sta pak ona dba ukupa
fedeua, pravi ta shauftna Mati k'
niemu: oh! moj prelubesnivi Sin.

Q velko shauosti, inu gren-
kuesti sem jest stabo shie
preterpeua, kir sem stabo u'
Egvpt rajshaua, kuelko strahu
noi mrasa, inu na ufem pomän-
kenje, ja u' porodi kir nifem
mogua gerperg dobiti sa volo ta?

Ra jtam jest, de ti kna bosh
mojo proshnjo doui u' da-
rou, kir si ti moj lubi sin, inu
jest tvoja prava Mati, satu o-
zhem jest stabo serzhnu, koker
is mojem Buëgam govoriti, inu
tebe lepu sa eno rezh profiti.

Saj ti viesh, pravi Jesus k' Ma-
rii: oh! moja zartana Mati,
jest sem ufolej prueti tebi eno
otroshko lubiefen jemou, satu
povej kaj je tvoja proshnja, inu
jest tebi jo nabodem doui u' da-
rou, aku ni zhes volo mojga
Ozheta.

Ti si moj samizhni Sin, pra-
vi Maria k' nimu, pa jest
cudi ni doru viem, de si ti le-
od Boga Ozheta posvan, satu
de bi jemou ti te Sviet odre-
shi.

shiti, jest tu doro viem, saj so
ti Preroki shie dougo zajta prej
prerokvali, de se tu skues tvoje
terplejne, inu smert sgoditi more

Viem vse tu, pravi Maria k'
nimu pa jest tega zhasa
naviem, kadaj se bođe vse tu
godiuo, kir pak jest shje sdej
shlishem inu videm, de so Judj,
shie bol sedej nate jesni; satu
se jest sdej mozhnu svo bojem,
de bi Judi tebe naujeli, pobrej,
koker de bi jest svadava.

Wodem vse poprej tebi po-
vedou, moja prefer-
zhna Mati, pravi Kristus k' Ma-
rii, ti bodesh vse poprej od me-
ne svēdnā. Jest se pa ko bo-
jem, de ti meni na bosh otou
povedati, pravi Maria k' niemu,
kir se bodesh bou, de be se jest
pravezh ne ustrashua.

Xagvishno pravi Kristus k'
Marii, jest tebi nisem otou
povedati, luba moja Mati, po-
lej jest viem, de bi se biua ti
zivo ustrasheua, inu bi biua nas-
gruntano shauostna, pa sedei je
ta zait pershou, de bom tebe
povedou, inu bo tudi tu prerok-
vanja Simiona mad tabo dapou-
nieno, profem pak te, kna bo-
di shauostna prevezh.

Ya natu pravi Maria: oh! ti
moi prelubesnivi sin, de
bi glih bres moje serzhne sha-
uosti nabode preshuo, de ven-
der

der profem de ti mene vse po-
vesh, polej jest mienem de bo
en trosht mojga Serza, kader
bodem jest tu svadua, kai bo-
desh ti terpou, inu koku tedej
zue pojde.

Zait je tukej, luba moja Ma-
ti, de boden tebe vse po-
vedou: oh! luba moja Mati,
kai smo mi sanu velku vesele
mad sabo jemeli, al sedej se
bo vse nashe vesele u' shauost,
inu u' grenkuest spreobernuo:
oh! Bueg kaku se je pozh ta zar-
taua Mati natu u' strasheua.

An dohtlivi, sedej sazhue Kri-
stus, Marii svoje terplej-
nje odkrivati, inu pravi k'njei:
jest nabodem dela per tebe ko-
la dones inu jutre: jutre va-
har bodem jest od tebe suovu
vleu, noi tebi uehko nuezh
voshzhou, inu moja dusha bo
shauostna do smerti.

Bodem u' prizhiozhi nozhi
Bujet, od teh nausmilanah
Judou, inu oni bojo mene sve-
sali, inu is velkiem bojam noi
shpotam po meste, od eniga do
tega drujiga Rihtarja pelali, inu
me bodo nausmileno gaishuali?

Cristus pravi k' Marii oni bo-
jo is eno ternjavo Krona
mene kronali, inu is velkim
shpotam na Goro - Kolefarijo
u' lekli, inu tankej u' frede dveh
vesbouikou na en Kriesh perbi-
li,

li, inu tankej mene she na Kri-
shi sashpotvali, inu potem u'
morili.

Devizi Marii pak grejo te
beside guoboko u' Serze,
inu kaku je Maria shauostna tam
pred niem staua u' temi, kir je
Kristus tu govoriu, se je Ma-
rja naufah nie glidah trefsua.

Ena taka shauft je to zartano
Mater popadva, koker de
be biu en ojster nos skues nie
Serze shou, en taki strah je
Marjo obshou, de se je u' njei
tu Serza trefsuo, inu potem taku.

Felah obnamagan stoji Kri-
stus pred Mario, kir vidi,
de je Maria taku suo shauostna
inu is sousenemi ozhmi k' nie
taku govori: oh! moja prefer-
zhna inu lubesniva Mati! sakai
si ti taku suo shauostna, al ti te-
dejnozhesh de bi jest ta Kelh piu.

Glej moja lubesniva Mati te
je tisti Kelh, kateriga je
menei moj lubesnivi Ozha po-
suou, al tebe tu kna dopade,
kar moimi Ozhetu dopade:
oh! podaj se u' to volo Boshjo,
inu terpiva s' poterpeshlivoftjo;
kar Ozha zhries naji posuou bo-
de; de bode negova vola da-
pouniana.

Hrenke pridejo Marii te be-
siede naprej, al vender
pravi ta shauostna Mati: oh!
moj prelubesnivi inu zartani
Sin,

Sin, kaku je menej u' magozhe, se od joka sdershati, de sim jest glih s'to volo tvoga Ozheta zfridna, sim vender le jest tvoja prava Mati.

Inu sim tebe devet. Miesenzou pod mojem devizhnim Serzam nosina: oh! ti moj prelubesnivi Jesus: oh! ti moj zartani Sin, de sem jest te den dosheveula, kir bodesh ti u' tako martro pershou.

Kaj je menei storiti: oh! jest u' boga Mati, kaku bodem jest magua vse tu prestati mad mojem lubesnivim noi zartanim Sinam, kir bodem magua videti, nigovo pre feto garvo Sternjam drebodeno, te svete lize restergane noj saplevane, inu te svete uste restepene, noi puave.

Lubesen je velika mojga zartaniga Sina, prueti temu zhuovështvu, al moja shauoft noi grenkuest je she veliko vezhi: oh! oh! kaku bodem magua videti, tvoje presvetu telu vse restepeno, inu te pohleune roke noi noye, is debelemi shreblu na Krish perbite.

Moj is volani noi zartani Sin: oh! moj lubesnivi Jesus, de bodesh mogou ti eno tako shpotlivo inu grenko Smert sturiti: oh! menei u' boga shana: oh! menej u' boga shauftna Mati:

taua de ti mene eno proshnjo u' shlishish, sa katero bom jest tebe profiua, polej moj Jesus moje Serze je is velko shauoftjo napouniano.

R esnizhnu de doufih mau, sim jest vfolej tvojo volo dopounou, pravi Jesus k' Marii, satu povej: oh! moja zartana Mati, kaj je tvoja proshnja; aku ni zhes volo mojga Ozheta, taku bodem tebe ushlishou kar pogerash, inu bo tebe dano.

S'sousfenimi ozhmi pravi ta shauoftna Mati: oh! ti moj prelubesnivi inu zartani Sin Jesus, ti ja viesh, kai jest do tebe sa eno lubesfen imam, ~~de se je~~ mene skorej namagozhe od tebe uozhiti, satu aku je skues volo Boshjo perpuzhzeno, de bi ti tvoje terplejnje eno mauo nafaj dershou.

Tu be jest rada, de bi Nedba she en kratek zajt ukupej oftana, inu potem se bodem u'tu opdaua, inu de ti tvojga Ozheta volo dopounou bosh! saj ti dobro viesh: oh! moj zartani Sin, de bres tebe je mene hui-shi shiveti, koker u'mreti.

Vender nato proshnjo, pravi ta dobrotlevi Jesus k' Marii! moja dobrotleva inu prelubesniva Mati, de bi glih magozhe bu menei mojo smert nasaj dershati, taku je vender moj
Ozha,

Ozha, od vekoma taku naredou,
de imam jest u' mojah nar bul-
shah ljetah, moje shiuljenje skle-
niti, inu! de.

Wodem mogou to grenko
Smert storiti, inu utem
zhasu, kir se natura te Smerti
narbal boji, bodem jest u' mre-
ti mogou, de bodem ta Svit od
pogublenja odrishou: ja ti lubi
Ozhiaki, shje tudei dougo inu
teshku is velikem saupanjam,
na moje terplenje inu Smert
zhakajo.

Xazhetka ta vola mojga O-
zheta je taku, de jest se-
dej u' mreti morem, taku jest
tebe prosim: oh! moja zarta-
na Mati, de meni kna sameri
kir tvojo proshnjo ne u' sklishim;
jest morem to volo mojga Ozhe-
ta dapouniti, kir sim od vekoma
niega rojeni Sin.

Ya kaku je ta zartana Mati,
svojga luvesniviga Sina,
is shauostjo poshushaua; al ven-
der she pravi k' nimu: oh! moj
lubesnivi inu zartani Sin, ka-
der ti mojo proshnjo u' shlisha-
ti namorash, inu mene povish
de glih sedej moresh to grenko,
inu shpotlivo Smert storiti.

Zhe glih is zeliga Serza ra-
da jest mojo volo noter
dam, inu de je glih grenkeishi
koker ta Smert, pa vender
imam jest she eno drugo prosh-

njo, katero ti mene. kna odre-
zi, sakaj ti be mene sagvishno
suo reshalou.

Ano proshnjo pravi ta dob-
rotlevi Jesus, kaku nerad
jest tebe ne odrezhem, kir se
bojem tebe reshaliti, satu po-
vei kaj je tvoja proshnja, al bo
menei le umagozhe taku bom
tu tebe sturou.

Bogu se usmili: oh! ti moj
zartani Sin, pravi ta sha-
uoftna Mati Maria, kader ti
terpeti hozhesh, taku si nikar
eno taku grenko, inu shpotlivo
Smert ne isvoli, koker je ta
Smert tega Krisha.

Cristus pravi natu k' Marii:
oh! moja preferzhna Ma-
ti, ti ja doro viesh de te nar-
vezhi resboinike, is to martro
tega Krisha martrajo; taku bojo
tudi mene, koker is gaishlami
gaishuali, is eno ternevo Krona
kronali: inu potem bojo tudi.

Doui predme poklekvali, inu
mene foush au molili; inu
taku sashpotvali, inu potem bo-
jo meni en Krish gori nauoshi-
li, de ga bodem na Olsko. Go-
ro nesti mogou, inu potem me
bodo na taistiga perbili; de bom
tam gori mogou, taku shpotli-
vo, inu grenko smert storiti.

En tak shpot bojo meni nad-
jali de nedva bova, sa te
nar

nar shlehtnishi ludi na zelem
sveti sposnana, inu sashpotva-
na, she nekoli ni na svete eni-
mo hudodelneku en tak shpot biu
sturjan, koker bode mene doshou.

Fariferji inu Judi: pravi Ma-
ria? so nate she fedej suo
jesni, satu se jest ko bojem;
pa faj si ti en sam edini Sin Ozhe-
ta nebeshkiga, tu be bv ja ta
narvezhi kerviza, pred Buegam
noi pred zieliem svetam.

Glej ti moj zartani inu lubef-
nivi Sin, de ena sama ka-
pelza, tvoje S. roshen farbane
kervi, je en tekaj uredna, de
samore ziliga sveta greihe po-
puazhati, jest tebe le lepu pro-
sim: oh! moj zartani Sin, nikar
en tekaj marter ne terpy, am-
pak sberi si eno bulshi Smert,
pa vender tvoja vola se sгоди.

Hkdu sa more tu dovol pre-
misli, kir Kristus to dru-
go proshnjo svoje lubesnive, noi
shauosne Matere sashlishi, re-
zhe on k'njei: oh! moja pre-
ferzhna, inu lubesniva Mati; ti
pogerjash de bi jest si eno bul-
shi Smert isvolou, tu nemore
nihdar biti.

Jest tebi poviem: oh! moja zar-
tana Mati de je tu shje Boshja
proviza sabo pernesua, de jest
morem ta nar vezhi, inu nar
hushi martro, inu Smert pre-
terpeti; de bode te grieh od
Adama, inu vsi drugi greihi,
dosadniga vinarja puazhani.

Koker so ti grieshniki moj-
mu Ozhetu eno veliko nez-
hast storili, taku more meni
tudi ta nar vezhi nezhast storje-
na biti; inu glih koker so ti
grieshniki, is ufemi glidi gre-
shili, inu grieh dauali; taku mo-
rem: tudi jest naufah glidah mar-
tran biti.

Lih koker so ti grieshniki,
to vezhno smert, si safu-
shili; glih taku morem jest,
to nar strashnejshi, inu to nar
grenkejshi Smert sturiti: taku
so shje sdauno ti Paterjarhi,
prerokvali, inu koker si ti she
sama doftikrat braua, inu spre-
mishluvaua, de bo tu Pismo do-
pounjano.

Moja zartana Mati, taku
ozhe moj Ozha, de mo-
rem jest vso kri noter da te sa-
dne kaple preliti; inu ta sviet
od vezhniga pogublenja odre-
shiti: taku jest tebe profim: oh!
moja shauostna noi zartana Ma-
ti, de nikar meni eu tekaj ne
sameri, de tvojo proshnjo ne
u'shlishim.

Na tu bi jest she to volo
moiga Ozheta nasaj der-
shou: kaku je pak Marii tisti-
krat per Serzi bu, kir je mo-
gua shlishati, de je nie zartani
Sin, od nigoviga Ozheta h'tei
nar strashneishi martri, inu k'
Smerti tega. Kriesha namien-
jen, inu de more krishan biti.

Oh!

Oh! kaj sa en strah je njo obshou: oh! kaj sa ena shauost je njo popadva, kir je sastopiua, de nie nadoushni Sin, bode naufah nigovih zartanih glidah, taku naušmileno martran.

Pomifli! o zhuovak, kaj je Maria tankej terpeua, inu kaj sa en strah je jo prelatou, pouseh nie glidah, kader je ona svedua, de bode nie zartani inu lubesnivi Sin, zhries dba-dni mertou mogou biti: ja nje Serze se je u'nie tresvo nie roke so mahnile: ja nie zieu shëvot je ves toh poustau, koker de be napou mertou biu.

Qumej je ona na nogah staua, kader je to martro svojga zartaniga Sina sashlishaua, sa tega volo, pade ona na svoje koline is velko shauostjo inu vfa sousena: oh! moj prelubesnivi inu zartani Sin, kir ti mene u' mojih proshnjah ne morash u'shlishati, jest padem she enkrat pred te na moje koline inu prosim.

Rajtam de ti poprej viesh, prejde bodem tebe prošua: oh! moj zartani Sin, kaku je mene hudu per Serzi: oh! moj lubesnivi Sin, kaku je pazhmojo Dusha shauostna: oh moj! Jesus, potroshtej svojo Mater, kir je sa tvojo delo taku shauostna.

Stuji

Stuji eno mauo tiho! o greshnik inu pomisli, kader je Jesus svojo zartano inu objokano, inu vso shauostjo napoune no Mater shlishou, kir ona taku miuo joka inu sdiuaja, de be se ufaki mogou shujo jokati, inu souse prelivat.

Taku pravi Jesus k' Marii: oh moja preferzhna Mati, s' tvojem jokam inu kuagvanjam ti mojo velkoshauost gmerash, inu tvoje besiede prederejo moje Serze, ti ja doro viesh, de jest tebe lubem, inu tebe nezh ne od rezhem, kar kni zhes volo mojga Ozheta.

V'stani gori: oh! moja zartana Mati, inu povej kaj ti od mene ozhesh, inu kaku je meni le magozhe taku ti nabodem dauu udarou, satu kir si ti moja prava Mati, inu jest tvoj edini Sin.

Woga shauostna Mati, je biua taku pouhna terplenje, de pred sousami ni prou govorit mogua, al vender se je noter dershaua, kar je nar bol mogua, inu je djaua is shalostno shtimo: oh! moj presladki Jesus, mene tvoja Smert bol boly, koker de bi jest vse tu sama terpeua.

Xatu ti meni nezh-lubshega sturiti ne samoresh, koker de ti mene sa te, al nameste

ste tebe u' mreti puftish; kir pa jest viem, de ti sa te velke lubefni volo, katero ti k' mene imash, meni ne bosh otou per- voliti; taku tebe jest vender ponishnu profim, skues otroshko lubiefen.

Yest fim ja tvoja Mati, satu ti mene daj, de jest nameste tebe u' merjem, de na bodem pred tabo en takai terpeua, sej ti ja doru viesh, de je meni savolo te velike lubefni, prueti tebi u' takim stanu neumagozhe sheviti; ja jest hozhem raifhi mertva biti, koker pak to shauost prestati.

Zelu Serze predero te beside Kristusu, katere Maria govori, de on en doug zajt ni mogou obene besiede kniei govori- ti; al vender kader je on k' sam k' sebi pershou, pravi on k' niei is objokaniemi ozhmi: maja perferzhna inu lubefniva Mati, te souse katere jest sa volo tvojo prelijam, so en zahen de jest ftabo, enu velku u' smilenje imam.

Ah! lubefnivi Kristjani, kaj sa eno preferzhno shauost je jemou Kristus, kir je rekou k' svoji shauostnei Matere: oh de be tvoje proshnje tazhe ble, de be jeh jest mogou ushlishati: oh kaku je menej shou, de jeh jest ne morem ushlishati, al vender jest taku mienem, noi pravem.

Bodi ti s'tem urshaham zfrid-
na, de fame terpeti, inu
umreti ozhesh? ja luba moja
zartana Mati, de bi glih Bosh-
ja praviza meni perpuftiua, ven-
der kna more she tu biti. De
bi ti sa me terpeua, inu u'mer-
la! de satu?

Cier je moja lubefen, velko
vezhi koker je tvoja; jest
ozhem taushenkrat raishi terpe-
ti, noi u'mreti, koker pak tebe
puftiti terpeti, noi u'mreti, tu
ni prou, de ti same ozhesh ter-
peti noi u'mreti, tu bi meni
velko shkode pernesuo, sakaj
koker satu u'mojmu terplenju?

Dokler bi vsi ludje, name
vero sgubeli, kir si pak ti
mene en tekaj obshalvaua, de
nobeden ni mene entekaj ob-
shalvou, inu me tudi ne bo, ko-
ker ti sama. Oh luba moja
zartana Mati! faj ti sama do-
ro viesh, de sim jest pravi Bueg
inu zhuovak.

Enej Matere se kna spodobi,
sakaj bi ti same otua ter-
peti, inu u'mreti, inu mene sam
ta trosht napraviti: jest tel. le-
pu profim, preluba moja Mati,
podaj se u'volo Boshjo, inu ter-
pi s'poterpeshlivoftjo tvoj krish;
terpiva volnu, de bode nama,
noi ufem ludjem, htroshti, inu
k' svelizhanju.

Fangelisti niso popisali vse,
Mariene shauofti, inu gren-
kue-

kuesti; ampak ona je sama ref-
sodeua enem, noi drugem svo-
jem perjateljzani, koker S. Ber-
gita povie. noi pravi: o Bueg
s' nebes, kaku je pazh Marii,
tistikrat per Serzi bu kir je Kri-
stus nie, vse tri proshnje; doui
udarou.

Glej lubi Kristjan! kaku je
Maria, u' enej velki sha-
uosti, inu briedkuesti, inu ona
navie kam be se oberniua; tei
Boshjei voli se nescie, inu ne-
more super postavit, vender je
u' nie Serzi, ena taka teshava
biua, inu njei taku hudu naprej
pershuo, svojga zartana noi pre-
lubiga Sina sgubiti, de je mie-
niua, nie Serze se more, u' nie
telesi respokenti.

Hzhi Ozheta nebeshkiga, ena
Mati Sina Boshiga, pa u'
enej tazhei briedkuesti stoji, de
s' rokami, taku naušmileno uka-
pa skleple; inu nemore obene
besiede, pred jokam govoriti, am-
pak smeram naprej taku miuo
joka, inu sdihuja de be se uah-
ku, u' svojeh sousah kopaua.

Ja kader je ona, sama k' sebi
pershua inu de je she eno
mauo svoje soufe noter der-
shaua! pravi is shauostno shcivno,
rekozh: oh! mene u' boga Mati:
oh! jest riuna Shena: oh! jest
fruta, kam se ozhem nagniti,
de bi jest en trosht dobiua?

Kam se ozhem oberniti: o' dobru etlevi Ozha nebeshki, poglej na tu moje velku terplenje, inu usmili se zhries tvojga lubiga Sina, inu zhries nigovo, u' bogo shauoftna Mater: oh! stuj nama, u' temu teshkimu terplenje nastrane: oh! kaku je nama, u' magozhe vse tu prestati?

Lej ti nebeshki Ozha, sakaj ti nama takaj Krishou poshlesh, de morva pod niemileshati; mi smo ja zeu nashe shiu lenje, same Krishe jemeli, sedej pak bomo mi u' to narvezhi teshave, inu v' Krishe padli.

Moj nebeshki Ozha! u' smili se zhries naji, inu jemej inama poterplenje; saj ti videsh nashe shauoftne Serze. Taku toshj ta shauoftna Mati, de be se shelesnam, inu kamenitnam Serzam, v' smiliti mogua; kir ona en zajt taku miuo joka, de ena Soufa ta drugo pobija, potem se ona spet premaga, inu obrishe svoje souse, inu gre v' svojo kamro.

Notre u' kamri sta Jesus, inu Maria, blisu do nozhi ukupa sedeua, inu potem gresta k' svojem perjatelam. Oh! ti moj virni kristjan, usemi si ti tu, dorok' Serzi, inu prou premisli; koku so bli ti nieh perjatli shauoftni, kir so oni videli, de Maria, taku miuo joka, inu Jesus, nie lubesnivi Sin?

Oni so bli taku shauoftni, de je usaki mogou jokati, kateri jeh je vidou, inu vfi okueli stojezhi, so jemeli rezhe ozhi, koker kri, inu de so glih oni souse noter dershali, jeh je vnder vfaki nahku posnou, kaku so shauoftni bli.

Povezhery, gre Kristus k' svojem ljubim Jogram, inu jeh pele, na to Olsko Goro! ta shauoftna Mati Maria, pa gre u' svojo kamro. O Bueg kaku so pazh oni to muezh dopernesli, inu prestali, kaku je mogua ta nuezh biti strafhno, inu dougshzhasna.

Qvelko strahou, inu shauofti, so oni prabili: O pazh ena strafhna nuezh, katera enu sdravo Serze, bounu napravi! ja ni v' magozhe de bi eden te Souse inu tu shauoftnu sdyhvanje, teh shauoftnih Serz, sadofti mogou popifati.

Resjokejse moj Kristian nad tiem, shauoftnim kuagvanjam, noi jokanjam; kir en takaj shkifhish, od tega sdyhvanja, noi od teh riu, inu nadueg; kdu samore, tu sadofti premisliti, inu objokati. O' de bi mi Kristjani, tu terplenje nashiga Gospueda, spremishluvali, inu nigove prelubesnive, shauoftne Matere Marie?

Sakaj isvelyzhan je ta zhuvak, kateri tu terplenje si prou,

prou, k' Serze ufema, inu is
grievanim Serzam spramif hluja!
ja isvelizhan je, kateri vezhkrat
spremif hluja, tu terplenje Je-
susa Kristusa, nashiga Gospuda,
inu nigove pershauostne, Ma-
tere, Marie Devize?

Tu je doro viedu, nash Jsve-
lyzhar, de bode tifta, ta
sadne nuezh, katero bo on, na
Olski-Gori, dopernesou; on vie
doro de bo nale ti Olski-Gori,
kervan puet potiti mogou! ja on
vie, kaj sa en strah, inu gren-
kuesti, bo mogou preitati.

Vidi on tudi, noj vie v' kaj
sanimu grenkemu terplen-
ju, se nigova prelubesniva, inu
shauostna Mati snajde, noter v'
svoji kamri: O' Bueg kdu samo-
re, tu terplenje, inu shauost
prou, is grivanim Serzam spre-
mititi, inu objokati.

Werimo she tu od Jesusa,
Kristusa kaku on obrazha
svoje minostlive ozhi, prueti ne-
besam, inu toshi svojmu nebesh-
kimu Oznetu, taku perjasno, inu
lubesnivo; koker en sapushzhe-
ni Otrok, u' svojah nar vezhih,
potriebah.

Xtega inash sposnati: kaku
je tudi ta visoko shauostna
Mati Maria, v' svoji kamri, sa
eno velko shauost, inu btedkue-
sti terpena; ja se namore sadošti
popifati, kaj sa eno preferzhno
sha-

shauost, je ona pozhutiva, de je meniua nie Serze, more se respokenti.

Ya kader je ona; na nigovu grenku uozhenje se spouniua, katertu bode nie prelubi, inu zartani Sin, ta drugi den od nie useu; ja je skorej od velike shauosti okueli padua, kader je spremiflina, kaj je niej nie zartani, inu lubefnivi Sin, od terplenja povedau.

Zelu en velik merakel je biu, de je ta shauostna Mati Boshja, she tu shiulenje obder-shaua. Nie sami trosht je biu, jokanje, inu sdihvanje, inu nie perbishalfhze je bu, nebeskiga Ozheta, napomuezh klizati, taku sta Jesus, inu Maria, ta nuezh dopernesua; de sta od velzhah riu, inu briedkuesti, kuma na nogah staua.

Ah lubefnivi Kristijani; se dej prou spremifelte, kader je ta shauostni Jesus, na velki zhatertk, k' Marii spet per-shou! pravi on knjei! te je dones moj ta sadni den, mojga shiuljenja, dones oznem she s' mojemi perjatlami, se pogovoriti? O!

Bueg! kaku je on ta den dopernesu, jest nemorem tega sadoosti popifati! kaj sa ena kuagvanje, inu jokanje; inu kaj sa ena shauost, je biua per vfih

uku-

ukupa, ja ta naumna Sberina, be se madnim uahku usmiliti mogua, ta dobrotlevi Jesus. se je taku perjasnu inu lubesnivushni-mi abhojou.

Caku lepu je on, nie trosh-tou; bol je nie Jesus bol lepu troshtou, bol so oni jokali, inu sdihvali, nigove besiede so niem, taku k' Serzi shle, koker en voister mezh; inu usakaterimu je tu huifhi naprej pershuo, koker ta Smert.

Dokler! je pa she ta popou den biu, inu Jesus, je she ku mauo zajta jemou; u Bethanji ostati, de je nimu glih teshku naprej pershuo, suovu jemati; je vender on gori ustou, inu je k' svojem perjatlani taku rekou.

Enu mauo jemam she zajta, moji lubi perjateli! sakaj ta zajt je she blifu, de bom mogou ta volo, mojga Ozhetta dopouniti; satu ozham od vas jest sedej, suovu vfeti! sakaj ta ura, je shie blisi, sedej fe jest vam lepu sahvalim, sakaj! ti.

Farifärji! noi vikfhi Farji shie imajo velke shale, mene u'pest dobiti! satu fe jest vam lepu sahvalim, sa vfo lubesen, inu stanovitnost katero ste vi meni, inu mojem Jogram skalali; inu de ufih mau she per
me-

meni ostali! moj nebishki Ozha,
bode vam bogatu povernou, sa
ufo vafho lubefen, noi mujo:

Gospued? tudi h' tem shanam,
taku govori, noi pravi k'
niem; jest se vam tudi lepu sa-
hvalim: O! vi brumne shane,
katere ste is Galeläjä, samano
perfhle, inu ste mene, inu moje
Jogre, is vashemi mitelnami ob-
dershale.

Hitro se oberne Jesus, k' Ma-
rii Magdaleni, inu k' Mar-
thä; noi se tudi niema lepu sa-
hvali; rekozh; jest se tudi vam
sahvalim, o! vi brumne Sestre
de ste mene, inu moje Jogre,
entekajbarti gerpergvale, inu
na shpishale.

Ja, one praujo ah, lubefnivi
Mojster, kar smo mi storile,
smo vse s' dobre vole storile:
o Bueg otou de bi she däle mo-
gle tebi striezsh? oh! sedej bode
Bogu potosheno, de se bomo
mogli mi taku hitro narafen uo-
zhiti. O de bi u' magozhe bu,
de bi mi she en zajt mogli uku-
pa biti.

Kristus se oberne potem, k'
svoji lubefnivi, inu shauost-
nei Matero, inu rezhe: oh! mo-
ja perferzhna Mati; tebe se jest
nar bol sahvalim, sa vfo tvojo
Materno lubiefen, inu skerb;
jest se sahvalim, de si ti mene de-
vet Miefsnzou pod tvojem Devi-
zhnim Serzam nosua. D

Lubefniva Mati, estj se sa-
hvalim, kir si mene, ko-
ker ena kerbnas Mati, do tega
tri, inu tridefsetiga lejta gori
rediuva; inu vfo Materno skerb
skasaua; inu moj nebeski
Ozha, bode tebi vse sufhbe bo-
gato povernou, inu tvoj uon bo-
de velik u' nebesih?

Maria pravi natu: Oh! moj
lubefnivi, inu zartani Sin;
ti se nimafh sahvaliti sate male
opravile; tu je biua moja dou-
fhneft, inu tu fim jest tebi s'Ser-
za rada ftoriua, kir je tu biua
moja Materna doufhnuest.

Noi satega dela, kir fim jest
od tebe vezh dobriga pre-
jaua, koker pak ti od mene; jest
tebe profim: Oh! moj lube-
fnivi Sin, odpusti ti meni, al jest
nifem kej do tvoji voli prou fto-
rina.

On pravi k'njei natu: Oh!
luba moja zartana Mati,
kader se mi mormo uozhiti, taku
jest tebe rezhem uohko nuezh,
inu te perporozhim mojmu ne-
befhkimu Ozhetu; inu vi vfi
moji lubefnivi perjatli! Bueg vas
obari, moj zait je tukej, de se
jest od vas uozhiti morem.

Pomifli fedey; O kershanska
Dufha, kaku so te beside
vfem nigovem perjatlam, k'Ser-
zi shle; inu kai sa enu kuagvan-
je, inu jokanje se je per nieh

sazheuo, u' tej Hifhi Marthe! ti Apostelni so tofhili svoimu Mojstru; inu ti Jogri svoimi Gospuedi?

Qumej! so se eno mauo pozhili; od joka, inu sdyhvanja, sa she spet nanovu sazheli tofhiti, ta shuahta svojem snanzam, Magdalena, inu Martha svojem perjatlam, inu ta shauostna Mati Maria toshi svoimu lubefnivimu Sinu! ja to je bu enu taku jamrenje, inu kua-gvanje, de se nezh drugiga ni shlifhauo, koker jok, inu sdi-hvanje?

Refsniza je, de je te zartani Jesus, taku dalezh biu obnamagan, od tega joka inu sdyhvanja; de se je Serze, v' nimu trefsuo; on biu rad svoje perjatle trofhtou, al nigova shauostni nemu perpuftiua, ene beñdegovoriti! inu kader je on jemou od nieh jeti, da roko svoji pre-shauostni Matere?

Srezhna bodi, moja zartana Mati, pravi on k' njei, rekozh: Bueg te obari, moja lubefniva Mati; sakaj ta ura je perfhua, de jest grem, inu tebi voshem taufhentkrat uahko nuezh. Kaj minesh, moj virni Kristjan; kaku je Marii bu, tistikrat per Serzi.

Tukej pravi ta shauostna Mati Maria: Oh! moj lubefnivi

inu zartani Sin; de sim jest ta
ura dosheveua, 'kir se tisti od
mene uozhi, kateriga jest bol lu-
bim, koker sam sebe: Oh! meni
v' boga Mati: Oh! jest riuna, inu
sapushena shena: Oh! kam se
hozhem jest; v' boga fruta ober-
niti,

Vender pravi ona: O moj ne-
beski Ozha; sakaj si ti tu per-
pustou, de sim jest ta uro doshe-
veua: Oh! bi biu ti mene prej
pustou u' mreti, de bi jest tega
navidëua: Oh! nebeski Ozha,
u' smili se zhries mene, inu pu-
sti meni, en trofht dozhakati?

Woga moja zartana, inu lu-
besniva Mati, pravi Je-
sus k' njei, jest lepu profim, de
nikar entekai ne jokaj, sakaj ti
ja fama obrod viesh, de namo-
re dergazhi biti! satu podaj se
uco volo mojga Ozheta; sakaj
skues tu ti meni, inu fama sebe,
eno veliko shauoft gmerash.

Xatega dela! kir ti doru viesh,
de se tu more taku sgoditi,
kir je ta ola v mojga Ozheta.
Na to besiedo gre Kristus ven-
ka, is te Hifhe Marthe; inu
nigova shauoftna Mati, gre ni-
mu na strane: Magdalena noi
Martha, inu nigovi Jogri; inu
tudi vfsi nigovi perjatli, gredo
shnim ured.

Ynu kader oni skues Betha-
nio gredo, vfsi ludi skues
ok-

okne sa nimi gledajo; ja kni bu eniga, de bi se kna biu, madnimi refsjokau! kir so vidli tu shauoftnu poglajtanje; sakaj usi so salubo jemeli, Jesusa, inu Mario; satu kir sta miuoftleuva, inu sta te shauoftne rado potroshtaua.

Zelu njuh djanje, je bu pouheno te lubefsn! ona dba sta vselej rada, te riune, inu shauoftne potroshtaua; satu praujo ti ludje, kaj je nam vash Mojster dobriga stnerou: oh! al ni tu sa objokati, kir en takë od nas gre, od kateriga smo tekai dobruet prejeli; inu so usi nakolene pred niega dopadli, inu so ga sa sveti shegen profili.

Al kader so shie od niega, ta S. shegen prejeli; so mo serzho vofhzhili: Oh! Bueg kuelko Sous je bu tedej, is teh nadofhnik ozhi prelitch: Oh! kaj je blu tu sa enu shauoftn poglajtanje, kir so se te shauoftne Serze, Nebes, inu Semle poglajtale: oh! enu poglajtanje, zhries katere so nebesne shauoftne ble.

Bueg s' Nebes! O kaj sta Jesus, inu Maria, sa eno nafrezhenno lubiefen med sabo jemeua: tu ni sapopifati, sa tega volo je biua tudei, njuh shauoft najsggruntano velika, de ni sapopifati: pomifli moj lubi Kristjan!

jan! kaj sta Jesus; inu Maria,
mogua preterpeti sa nas?

Cader so oni en zait ukupa
štali, se oberne Jesus k' svo-
jem perjatlam, inu pravi k' njem;
glih koker je mene moj Ozha lu-
bou; taku jest tudi vas lubem:
kir je pak biua lubesen velika,
je pa tudi terplenje veliku: Oh!
bolezhina, inu terplejne najs-
gruntano: Oh! kaku so bli ti
nigovi perjatli shauoftni, kir so
svojga Mojstra, ta sadnjo bart
poglajtali!

Doklier ta v' boga shauoftna
Mati, je biua taku pouhna
shauofti, inu terplenja; de ni
vedna zhej se snajde: Magdale-
na, inu Martha, inu ti druyi
grejo, koker bi zvibuati otli,
inu oni taku jokajo, de se od
delazh shlifhi; sam ta dobru-
etivi Jesus, je taku stanoviten,
koker, de be jemou, enu ve-
feno Serze.

Eni Uzheniki praujo! de je
osnotra taku biu shauoften,
de se je nimu Dufha otua uozhi-
ti; sakaj obeden ny mogou; s'
tem druyim eno beside govori-
ti: ampak kar so govorili, vse
se skues shauoft, inu joksgody;
inu zhe so glih pozhasi hodili,
se je vender vssem, te pot kratk
stov.

Frej pozhasi so oni hodi, sa
tega voljo, kir so se bali ti-
fti-

stiga mesta; zhier se bodo mogli
narefen uozhiti: kader so pak oni
k' Olski-Gorë se perblifhvali, je
obstau Jesus tiho, inu se oberne k'
svojei shatostni Matere, katera se
je na vsehnje glidah trefsua, inu!

Glih sa volo tega prevelikiga
strahu, kier se bo mogua,
od tiftiga uozhiti; kateriga tau-
shentbarti bol sa lubo ima; ko-
ker sama sebe. Natu pravi ta
lubi Mojster! moji lubesnivi
perjateli, tukej je tu mesto, ali
krej; zhier se bomo mi sedey,
narafen uozhili.

Hter more sadostu premiselti,
kaj je tukej sa enu veliku
terplenje moglu biti, inu natu
se oberne Kristus, k' svojem per-
jatlam, inu rezhe k' njem; jest
vas lepu sahvalet sa poglajten-
je, inu sa vsso vasha lubesen,
katero ste vi menöj inu mojem
Jogram skasali.

Inu kader so oni te besiede sa
shlifhali, so se mozhnu pre-
stralfhëli; inu so sazveli, taku
miuo jokati, de bi se kamine
moglo zhries nie usmiliti: oni
so upili, noi jokali, taku de
se je delezh prazh shlifhauo,
inu svoje roke ukupa sklepaui
inu is velikem glassam upiui?

Kam smo mi persli: Oh! mi
sapushzheni Otrozi! kaj
ozhmo mi sedey sazheti, noi
kam se ozhmo mi sedey ober-
ni.

niti, oh! htve bode sedey nas potroshtou, inu htve bode sedey nam nastrane stau, inu nas varvou: ja sedey smo mi uref-snizi sapushzheni otrozi; sakaj vse nafhe vesele, inu trosht je bek?

Lubefnivi Mojster je nas sapustou: Oh! nash Jesus: oh! tu bodi Bogu u teh vosozheh nebesah potoshenu, de mi mormo nafhiga, nar lubshiga perjatla, taku shitro na Semli sgubiti ja sdey je ves nafh trosht, inu vupanje prez?

Moj lubi Kristjan, le pomisli, de skues tu neufmileno jokanje, inu kuagvanje, je biu ta dobrotlivi Kristus; taku delezh pergnan, inu obnamagan, de on od prevelike shauosti, en doug zait, ni nezh mogou govoriti.

Natu kir she zhries en zajt, de je k' sam kfebi perfhou, oberne on svoje sousene ozhi prueti nebesam, inu pravi: Oh! moj lubefnivi nebeski Ozha! poglej, na tu velku kuagvanje, inu jokanje, katero moji lubefnivi perjatli, zhries mene imajo?

Oh! moj nebeski Ozha, jest jeh tebi perporozhim; de jeh bodesh ti u' nieh terplenje troshtou, inu pred nadluejami, obvarvou: potem pravi on
k'

k' niem: oh moji lubefnivi per-
jatli, kaku se vi mene smilite;
inu kaku mene tu vafhe terplein-
je, inu shauoft k' Serzi gre.

Pomifli, kaj je Kristus, spet
k' njem sa ene trofhta pouh-
ne befede rekou: jest vas le
lepu profim, de kna jokajte pre-
vezh: sakaj vafha shauoft se bo-
de u' kradzham, u' velku vesele
spreoberniua, inu vafhe soufse
bojo vfse, od vafhih ozhi prez
obrisane.

Qumej, kader je shie Kristus
tu govorjenje dokonzhou!
potem gre on, od eniga perjat-
la, dotega druyiga, inu usa
katerimo roko poda, inu-
taku ufeme od vfsah vku-
pa fuovu, inu en vfketeri
pade pred njega, na fvoje ko-
liene; noi ga taku profsijo sa
S. Shegen.

Resnizbno je moj Kristjan,
de na Bosbjam sbegne je
vfse srezbno, inu lasbej inu po-
tem pride Kristus k' svoji, nar
bol shauoftni Matere, inu tudi
ozhe od nie fuovu jemati: O Bo-
gu se usmili; sa volo te velike
shauofti, ni obeden ene befede
govoriti mogou?

Sakaj; koker shitro je on, svo-
ji shauoftnei, noi, objokanei
Matere; svojo roko podau, ta-
ku shitro so se, is vobeh ozhi
soufse uderle; de se je Jesus mo-
E
gou,

gou, okueli oberniti! ja nikoli se nista na Svete dba zhuoveka taku lubiua, koker sta se Jesus, inu Maria.

Tu je nam en liep exempel, de bi tudi mi jemeli, Jefusa, inu Mario, prou s' eno gorezho lubesenjo lubiti: al sa tega volo je bu niema tudi, teshku suovu jamati, od eden druyiga: ja Maria je biua taku shauoftna, de so tudi ti Angelzi shnjo ured jokali! satu kir se je ona, taku miuo dershaua; de bi se enu komnitnu Serze, v' smiliti mogua.

Vender, ta v' boga shauoftna, inu vsa objokana Mati, stoji pred nie zartanim Sinam, taku pouhna shauofti; de vsi okueli stojozhi, so se bali, de bi ona od shauofti okueli nepadua, inu u' merua.

Wiua bi pa she, taufhentbarti uahku prej u' merua; kir bi od Boshje mozhi, na biua poterjena: ja ona je biua taku blieda, koker env mertvo trupuo; de so njo te shane, bol sa mertvo; koker sa shivo sposnale: ja ona je, taku milo jakaua, po svojem lubim Sinu; de je nie shtima, usakimv bol k' Serzi shua, koker en vojster nosh?

Xama povje per S. Bergiti: rekozh: kader sim jest, en dober zajt staua u temu sdyhvanju, de nezh nisem safe vedaua:

daua: inu potem kir je ta shauostna Mati, spet sama k' sebe perfhua; sazhne taku miuo jokati, noi pravi is veliko shauostjo: Oh! menej v'boga Mati: Oh! menej, u' boga sapufhzhena odveva.

Ya sedej sem jest v'boga sapufhzhena frueta, kir se morem od tajistiga uozhiti, kateriga sem jest pod mojem Serzam nossiua, inu s' velkiem straham gore frediuu: Oh! shauost prevelika mojga Serza! ja Serze se more v'mene respokenti: Oh! moj zartani Jesus: Oh! moj lubesnivi Sin, al bosh ko sapustou, tvojo shauostno Mater?

Zieliga Serza, jest tebe profsim: O moj zartani, noi lubesnivi Sin, de mene ti kna sapusti; sakaj jest morem od shauosti v'mreti pusti ti mene, de jest stabo ved v'merjem; sakaj, taufhentbarti je buelshi stabo v'mreti, koker pak bres tebe shevëti.

Al vender! zhe se pa mormo uozhiti, taku tebe profsim, so tvoj S. shegen, de bodem jest stanovitnejshi, tu terplenje prestati mogua: kader je ona tu s'govoriua, perpogne svojo gua-vo htej zhernei Semli, noi je entekaj svetih Sous preliua, de je nemagozhe poveti.

Bin je Kristus skues to Marie-no shauost, taku delezh

obnamagan, de je mogou s' guaf-
sno fhtimo jekati! kir fe je pak
spet premagou, de je samogou
svoje Soufse, noter dershati;
pousigne svoje ozhi prueti ne-
besam, inu saupije s' guafsno
fhtimo: Oh! moj nebeshki Ozha?

Caj sa eno preferzhno shanost,
Cima moja lubesniva Mati;
katera sa volo mene, entekai
terpi, inu taku naufmilenu jo-
ka! u' fmili se ti zhries njo, inu
jei dej muezh, h' tomi teshkimu
Krishu, inu jei daj tvoj S. she-
gen: tvoj S. Duh daj njei muezh;
inu tvoji Angeli, nai njo varjajo?

Doklier! de je njo Kristus she-
shiegnouov, je ona nigove
pre svete Noye kushvaava, inu
skues pomuezh teh drujeh shien,
je ona spet gore vftaua: potem
je nimu roko podava, noi je dja-
va, s' ussë objokana: Oh! moj
lubesnivi, inu zartani Sin?

Ena teshka riez h je tebe sa-
pustiti; al vender pojdi, noi
odrieshi ta Sviet, od vezhniga
pogublenja! Bueg tvoj nebesh-
ki Ozha, daj tebe muezh, noi
S. Duh te trofhtej, inu tvoji
S. Angelzi, naj tebi stoje na-
strani.

Frihtej, kar je tebe tvoj ne-
beshki Ozha sapovedou;
inu daj tebi tvoj nebeshki Ozha,
ta pravo stanovitnost v'somi tvoj-
mu terplenju; de bodesh sti-sto

volo tvojga Ozheta zfrieden,
inu satu, kir si ti niega edini,
od vekuma rojeni Sin.

Glej Kerfhanska Dufha, ka-
ku je bu tistikrat Marii per
Serzi! ja od te gorezhe lubefni,
je ona padua Kristusu okueli
kragna, inu ga je kufhniua, re-
koz: Bveg tebe obvari: oh!
moj zartani, inu lubefnivi Sin;
noi kna posabi, na tvojo, sha-
uoftno Mater?

Htemu, kdu samore tu sado-
sti premifelti; kaj je Kri-
stus k' Mari rekou; inu kdu mo-
re tu sapopasti, kaj sa eno sha-
uoft, inu bolezhino, sta Je-
sus, inu Maria, venka preftaua!
ja velik merakel je biu, de sta
she od teh mau, tu shiulejnje
obderfhaua.

Ja! njeh Serza so ble vse ranja-
ne, de obeden pred jokati,
ni mogou ene beside govoriti:
ja ona dba be bua rada she vezh
med sabo govoriua; al sa volo
velke bridkuesti, nista mogua?

Kar je Maria govoriua, nez-
h druyigani bu; koker ti si moj
lubefnivi, inu zartani Sin: kri-
stusave besede dak so ble, ti si
moja lubefniva Mati! to so ble
te sadnje besiede, katere sta,
Jesús, noi Maria med sabo go-
voriua, inu ta sadni trosht med
sabo imeua.

Lubefnivi Kristjani moji, kader sta se Jesus, noi Maria en zait taku objemaua, inu naismirjeniga joka, obene befide govoriti nista prou mogua; inu potem se je ta lubefnivi Jesus okueli obernou, noi je od svoje shauoftne Matere prezh shou.

Med tim ni bu dergazhi videti, koker de je Nebu, noi Semla preshuo, inu vsi Elementi poginli! ta u' bogi Jesus gre naprej, koker bi shje napou mertou biu: ta v' boga shauoftna Mati, pa je padua na Siemlo, koker bi mertva biua

Nad tim, bi mi jemeli eno maui premifelti; kaj je bu tu sa enu shauoftnu uozhenje: Oh! to je biua ena grenkuest, kader je Kristus prezh shou, tukej je med nimi enu velku kua-gvanje u' stauo: te andohtlive shane, so taku naufmilenu upile, noi jokale?

One so Niemv frezho vofhzhile, noi so rekle, uohko nuezh! O Jesus uohko nuezh: O Mojster! nebeshki Ozha naj tebe poterdi, inu ti sveti Angelzi, naj tebe poglajtajo, noi vsa nebeshka derfhina, poidi stabo?

Pomifli! O zhuovak! kaku se je ta dobrotlivi Jesus, nafaj obernou, inu perpogne svojo sveto glavo: tam pak so stali, ta shauoft-

uoftna Mati, Maria, inu ti drugi ludi, inu so gledali sa niem doklier so niega, she videti mogli.

Qvelko barti, se je ta dobrotlevi Jefus sad obernou; noi svojo shauoftno Mater pogledou: kader she ta objokana Mati, ni mogua, vezh svojga zartaniga Sina videti, je spet en nou jok uftou, noi ena velika shauoft, med njemi?

Resjokej se moj Kristjan, nad tem, kir je Maria is objokanmi ozhmi upije: Oh! meni sapushena Mater: Oh! menei sapushena shana; fedej je vse moje vesele, inu trofht prez: fedej je vsa moja lubesen vgafsnua: oh! oh! oh! kam hozhem jeti?

Sapushena fruta, kam se hozhem jest oberniti; ja fedej nimam vezh lufhta sheviti: kir ta sami moj trofht je prez: Oh! moj Sin Jefus, kam ti fedej gresh: O moj zartani Sin, jest tebe nabodem vezh vidua; sakaj gresh ti fedej od mene, inu na bodesh vezh, nafaj pershou.

Taku objokana gre Maria prez! ja usaki kateri je Mario vidou se je mogou shnjoured jokati, glih vishi gre Kristus tudi, taku shauoften naprej, inu nigovu Serze je bu taku ranjano, de is svojem Jogri, ni mogou obene besiede govoriti.

Vender, kader je Maria, v' to Hisho Marthe pershua; se je spet nie shauost, inu terplenje ponoviuo, kir je ta krejvidua, kader je Kristus u'zhafih shnjo govoriu, je sazheu spet taku miuo jokati, noi pravi s' shauostna shtimo: O!

Wueg is nebes, kaj smo mi na le tem meste, jedli noi govori; sedej se pa nabomo vezh ukupa sneshli: Oh! sakaj ti gresh, inu nabodesh vezh nasaj pershou: taku govori noi toshi ta shauostna, inu objokana Mati?

Xo vsi ludi shnjo vred jokali, inu so ukupa sedeli, koker sapushzheni Otrozi; inu so taku obshalvali; svojga prelubefniviga perjatla, inu Mojstra; kateriga so sgubili! oni niso mogli, ne pici, ne jesti, al spati; shauost je biua njeh jed, noi soufse njeh pitje, inu kuagvanje njeh pozhitek.

Ya na leto visho so oni ta nuezh dopernesli, inu nezh drugiga niso govori, koker od samiga Jesufa; inu ves zait so se bali, de bi ta strafhno poshtane pershua, de je Jesus ujet, inu svesan; koker se je tudi pergodiuo.

Ziuo tisto nuezh, je biua Maria taku strafhnu shauostna, de je meniua, nie Serze se more

re-

refspokenti: ja nje zëlu shiulenje,
ni ona ene take, strashne, inu
shauostne nozhi jemeua: ja ona
je u' spremishluvanju Kristuso vi-
ga terpleinja, to ziuo nuezh do-
pernesua; inu smeram misli, ko-
ku se pazh nje, v' bogimu Sinu
bode godivo.

Ah! lubi Kristjani, tu bi pazh
tudi vam jemiuo k' Serzi
jeti, kaku je Maria tisto nuezh
dopernesua: ja de bi bu vse ve-
sele, tega Sveta ukupa, taku
bi jo ne bu moguo, njo refsve-
feliti; kaku biu mogou njo, eden
refsvefeliti, kir je ona dobro vë-
dua, de bo nje nadoushni Sin
k' smerti obsojen.

Bogu se u' smili, de obeden
zhuovek bi ne biu mogou,
te shauostne Matere tistikrat pa-
trofhtatj: pomisli O Greshnik,
kaku je Maria tisto nuezh do-
pernetua; ja tu kni sapopisati,
velko menje fjesikam dopoveti.

Cader je Kristus ujet biu, je
shitro ta strashna poshta,
k' Marii pershua; inu koker je
onafama rekua, ti Jogri so fan-
kej pertekli, inu so upili s' Soufs-
nimj ozhmi: Oh! prelubesniva
Mati, tvoj prelubi inu zartani sin;
inu nash Mojster; je ujet, inu
mi navimo kam ga oni popelajo,
inu kaku ga bojo martrali, inu
morili. O!

Dobrotlevi Buegis visokib ne-
bes, kaj je to sa ena stra-
shna

shna poshta biua; kaj je moglu Maria bol ustrashiti, koker tu, de je nje nadoushni Sin, ujet, inu svesan; inu te beside so shletizartanei Matere skues nie Serze, koker en ojister Mezh! inu kader je Maria to sashlishāua, je okuli padua, koker de bi biua mertva: O! Bueg kaj je tu, de.

Entekaj svitlah Sous, je Maria preliua: ja tam se she dandonashni vidi Merakel, kir je Maria padua! ona je padua, na en kamen, inu ta kamen je podnjo mezhek gratou, inu ni njo nezhdarou?

Furt potem, kader je Maria spet, sama k' febe dershua; inu je sazheua taku miuo jokat, inu sdihvat, po svojem ljubim Sinu Jesusu, de obeden ne more tega dovol, dopoveti, inu sgovoriti; she velko menje popisati.

Glih nie farba, je biua, koker farba eniga Merlizha, nati Parah: ona je biau vfa spreobernjana, inu taku s' martrana, de se je na vfah nie glidah trefua; inu je jemeua qumej en tekaj Sape, de se je she en mauo odihvati mogua.

Hkdu! O zhuvck samore tu sapopasti, kaj je Maria prestaua, ona ni mogua obene druge beside govoriti, koker: Oh! moj Sin Jesus, sedej si ti ujet,

ujet, inu svesan: te beside je Maria en tekaj krat venka s' rekua, de so ussem okueli stojezhim, k' Serzi shle.

Ja kader je ta zartana Mati, spet enu mauë k' mozhi pershua, je sazheua spet taku sdihvati, noi jokati, de se obeden nimogou od joka prezhsdershati; kateri je njo vidou, inu shlishou: ja ona je taku is shauoftno shtimo rekua?

Kam sim jest pershua: Oh! Oh! ti moj zartani Jesus: Oh! moj Sin Jesus: Oh! ti moje prelubefnivu Dite: kam si ti sedej pershou! Okaku si ti v' taku terplenje pershou: Oh! moj Sin Jesus: Oh! kaku tebi pojde: Oh! Oh! ti prelubu, moje Dite: Oh! kaku te boje tvoji Sourafhniki martrali.

Lej inu pomisli, o kershanska Dusha, kaku Maria upija, inu pravi: Oh! Oh! moj u' bogi Jesus: O de bi jest na meste tebe ujeta biua, inu fate terpeua; ja jest bi teua taushenkrat raishi fate v' mreti, koker pak bres tebe sheviti.

Moj lubi Kristjan, usemi si k' Serzi, inu prou premisli to shauoft, inu grenkuest, Marie Devize: kaku ona miuo sdihuja, noi pravi: Oh! meni v' boga sapushzhena Mate; kaj bodem sedej sazheua, inu kam se bodem jest v' boga frueta oberniua.

Noi kaj je menei sapushzheni Materi sazheti; ja fedej je ven ves moj trofht, inu vesele: fedej je moj zartani Sin sgublen, inu shnim je vse sgubleno: Oh! moj lubesnivi Sin Jesus, od shauofti bodem mogua jest v' mreti.

Oh! moje Serze se ja more v' meni respokenti: Oh! moj nebeshki Ozha, daj meni spet nafaj mojga prelubiga, inu zartana Sina; al pa me bosh mogou videti, pred tvoimi ozhmi v' mreti: al pa zhe miga ne dash, mepa pusti s' shniem v' mreti; sakaj bres njega je meni neumagozhe sheviti.

Pomifli! O lubi Kristjan: sakaj, kumej se je ta shauoftna Mati, enu mauo odehniua, vnu ti Apostelni enu mauo spozhili; kir so bli v' enah uknah skriti, ne delezh od Olske-Gore, to pride k' Marii spet ena nova poshta, od Joanesa! O Bueg kaj je to?

Qumei je ta S. Johanes sashlishou, ta strashni boj; inu kaku so ga naufmilenu martrali, je she pertekou fankej: sakaj Maria je nimu poprej gori daua, noi gaje profiua, al bosh kaj vidou noi shlishou, pridi noi menei povej; satu je on hitro tekou zhes Olsko - Goro, prueti Bethanji; inu je pershou obdven popou nozhi k' Marii.

Rajtajo Bethanijo, eno uro deuezh prezh od Jerufalema; kader je pak Johanès, k' Marii pershou, se je spet tu terplenje ponouïlu, inu je eno velika shauost, noi bredkuest med nimi v' staua, inu so sazheli taku miuo jokati, de so Soufse koker voda doui tekle.

Spouni inu pomifli: O ker-shanska Dusha; to velko shauost, inu terplenje! sakaj koker hitro je ta shauostna Mati, Johanesa sagledaua; pravi is objokaniemi ozhmi k' nimu: Oh! moj lubesnivi Striz, zhcj je sedej moj Jesus, moj lubesnivi Sin; kaj bosh ti meli povedou: oh Johanès, moja Dusha je shauostna do Smerti?

Taku shitro povej, kaj se mojemu v' bogimu Sinu govō ta S Johanès pa pred velzhim jokam, ni obene besiede govō riti samogou; satu pravi Maria k' nimu: oh moj lubesnivi Johanès, jest shie sedej viem, de ti eno shauostno poshto pernefesh.

Uvender povej, kaku stoji s' mojem v' bogim Sinam: o moj lubi Striz, jest tebe lepu profm, de shitro povish, kaku gre mojmu lubesnivimu Sinu: Ta S Johanès dershī noter enu mauo svoje Soufse, inu pravi on knjei?

Viesh moja luba shauoftna Mati, s'vashim Sinam taku shleht stoji; de jest vam povedati nemorem; sakaj ti Judi so ga, koker eniga refsbojnika vjeli, inu so ga k' Anesu, inu h' Kaifæshu pelali, inu taku grob shnim diuajo de jest vam poveti nemorem.

Wogu se usmili: oh Judash ta nahvaleshni ga je Judam, sa 3'o Srebernikou pradau. Natu sazhne ta shauoftna Mati Maria, svoje roke ukupa skliepati, noi vravi: O moj v' bogi Sin: oh moj zartani Jesus! O moj Sin! O Bogu se usmili, de si ti, utu terplenje pershou.

Xate velike lubefni volo; o moj zaratani Sin, bi jest late rada terpeua noi v' merla: de jest knisem stabo na Olsko. Goro shua, de se knisem pušua s' stabo ured ujeti: o moj zartani Sin: Oh! moj lubefnivi Jesus, tvoji Sourashniki so tebe meni prez h' v' kradli, inu te ne bodo spustili vezh.

Ya pomisli tu! O zhuovek kaj sa eno shauoft, je Maria pozhutua kir ona pravi, jest ja morem od shauofti v' nireti, kir sem mojga lubiga Sina sgubila: Oh! Judash ti nasrezhni zhuovek, kadaj je moj Sin pertebi to safushou, de figa ti nigovim smertnim Sourashnikam zhries dau.

Zieu

Zieu zajt dofedej, si ti meni fraintlih inu perjasne beside dajo: Serze imash pa taku naufmilenu, prueti mojemu lubimv Jesusu: Oh! de si ti tvoje napravizo pred mano skrivou; kaj je she moj zartani Sin tebi dobra sturou, s'fusiem dobrim napounov! ti si njega pa taku puazhou.

Ah! Bogu se usmili, od te velike shauosti noi joka; je bu entelkaj teh S. Sous preliteh, de se kna more poveti: kader so shje dovol dougo vku pa jokali, pravi Maria: Oh! moj Johanes, kaku preferzhno je mene tvoja poshta sadeva.

Bodi Bogu potosheno, de se jest od velzhiga terplenja inu shauosti nemorem vezh gorej dershati: Oh! lubi moj Johanes, povej meni, al je moj zartani Sin she shiu, al nikar; tu bi jest rada od tebe svedua?

Cader she ta S. Johanes pravi natu, hti shauostni Matere: Oh! luba Mati, jest vam tega sagvishno nemorem povedati: sakaj oni ga taku naufmileno okuli v'uazhjo, de bi vehku njem pod njih rokami v'meru.

Deviza Maria nato besido S. Johanesa, sazhe taku miuo jokati, inu serzhnu shauvati, inu pravi: Oh de bi se pazh Bogu u'smilou, kir taku kudo s' shnim

shnim diuajo: Oh! taku ga bo-
jo prej v' morili, preden de bo-
de den.

Eniga samiga Sina imam jest,
pa she tega mi bojo v' mo-
rili poprej, de bode den Oh!
moj lubesnivi Johanes, jest tebe
lepu profim, pojdi vender s' ma-
no v' tu Mesto: sakaj moje Serze
nima pokoja, doklier nebodem
per mojmu zartanim Jesusu.

Fangelist S. Johanes pravi: Oh!
luba moja Gospa, jest ho-
zhem kar samorem, s' Serza rad
vse sturiti. Natu gre ta shauost-
na Mati, ven s' te Hise Marthe,
is temi drugimi shenami, inu se
vsi taku miuo jokajo de kni sa-
poveti.

Glih na tajsti krej, jeh pele,
S. Johannes, zhier so oni
Kristusa popadli, noi pravi on k
njem tukej je tu mestu nakate-
rim so oni koker eni stekli P'asi
zhes nashiga lubiga Mojstra pua-
neli, noi so ga natle vergli, inu
grosovitno martrali.

Hkdu more to shauost Marie
prou sapopasti: lej, o
zhluovak, kaku ona miuo joka;
de od nje ozhi so tekle Soufse
doui pred njo, de je ta Semla
vsa mokra biua; inu od tega so
shli, glih tejsti pot, pokaterem
so njeh Mojstra, Jesusa Kristu-
sa, noter u' Mestu pelati.

49
Inu kader so oni shje blisi Me-
sta pershli, je Maria she v'
vezhi tashave padua: kir so pa
oni k' Mestnam uratam se per-
blishvali, so njeh shitro ti shou-
nirji barali; kam greste pono-
zhi, ta shauoftna Mati pa sa-
zhne taku miuo jokati inu pra-
vi k' njem?

Kam gremo mi: Oh! jest sim
ena v' boga shauoftna Ma-
ti, jest imam le eniga samiga
Sina, kateri je vise moje sau-
panje noi vesele; al sedej sim pa
jest sbarana, de je ujet, inu sve-
san, inu tukej noter pelan! sa
tega volo hozhem jeti, debi mo-
gua njega odreshiti.

Le ti shounirji pak pravijo k'
Marii, pred nekaterimi
urame, so eniga nesnaniga zhuo-
veka, tukej noter is velikim
shpotam pelali; kateri je biu
hudo resftepan: natu ta shau-
oftna Mati she bol sazhne jokati,
inu pravi k' njem; kaj vi minite,
al je she shiu, bel kar.

Mi taku menimo, de dones
ga nebodo v' morili, sa-
tu kir je dones en velik dras-
nik, naketeri prasniki obeniga
narihtajo, koker eniga velikiga
grieshnika: na tu se je ta v' bo-
ga Mate lepu sahvaliua, tem
shounirjam, inu je shua hti Hi-
shi Kaifashavi; kader je pak
Maria tota pershva, sahlifhi
enu velku upitje, is velikim simi-

ham noi shpotam, inu ona mi-
fli, de vse nje Sina sodene.

Noi je taku dougo pred urat-
mi staua, de je eden ven-
ka pershou: Maria ga furt ba-
ra, kaku s' tem ujetem stoji; on
pravi k' njei, kaj ti tu barash
nimu taku gre, koker si je sa-
sushou; ta v' boga Mati je she-
bol sazheua jokati, inu je hotua
noter jeti al S. Johanes je djau
de ni kar noter ne hody de se
kaj ne pergodi,

Ozhuvek spremifli, to veli-
ko shauoft inu terplenje,
kaj je Maria to nuezh shpota
preterpeua, od teh kateri ven-
noi, noter hodjo: inu potem
kir ga je vidua, kaku so ga
naufmileno gajshuali, inu s' su-
fiemi fortmi shpotam sashpot-
van: Oh! spremifelte, vi Ozhe-
ti noi Matere; al je med vami
kateri eno tako shauoft, noi
grenkuest prestau venka, koker
je Maria prestaua.

Pomifli ozhuovak, kaku je
pazh ta v' boga shauoftna
Mati tu prestaua, kir je ona en
doug zajt, na enmo kamnu staua,
inu je dostikrat, u velko tesha-
vo padua oni omedleva, al od
vedliek shauofti, kir je ta vel-
ki strah shlishhati mogua, noi je
v' svojmu Serzi obdershaua; sa-
kaj koker hitro je ona ta pervi
strah, inu shuak sashlishhaua, je
okuli padua, inu eno uro samer-
tva

tva leshaua: sakaj sam ta S. Jo-
hanes, je she per njei biu, de
je njo gorej usignou, inu potro-
fhtou.

Quma je Maria skus Boshjo
pomuezh spet fama k' sebe
pershua, je vsevidua noi shli-
fhaua; pa is velkim straham
noi terplenjam, kolker krati so
ti frajmanski Huapzi njega uda-
rili, entekajkrat je Maria ume-
hniua, inu se je nje Serze strefsuo.

Resnizhno se je bv vse tu
pergodiuo: kir je pa Ma-
ria eno dobro uro takv samer-
tvo leshaua; kir je bava debi nie
zartani Sin od smerti ubit nebiu,
se je spet s' ufo mozhjo pomuja-
ua, de je na niege pershua; tu se
je glih tistikrat godiuo, kir sta
ta dva shinterzha Hlapza, nje
Sina v' rokah jemeua: Oh! kdu
more tu bres velke shauosti spre-
mifelti, kaj je Maria tam ter-
peua.

Shaloft, noi terplenje je na-
srezhenno veliku; sakaj ko-
ker so ble velzhe Rane, na ni-
govim shevoti sturjene; glih ta-
zhe je Maria v' nje Serzi obzhu-
tiua, inu kir ga je vidua kaku
je on restepen, prayi's' objokan-
jemi ozhi: Oh! ti moje prelu-
befniyu Dite: Oh! moj zartani
Sin Jesus: Oh! kaku nazhlovi-
shko si ti ranjen, de meni ni uma-
gozhe tebe pogledati; sakaj mo-

je Serze se more v' mene respokenti, she tri fajmani nabojo skorej genjali.

Tu tu: O! Kershanska Dusha, bi tebi jemeuo, k' Serzi jeti, kir pravi Maria: oh! jest nemorem dalej sheveti: Oh! ti moj v' bogi inu zartani Sin, kaku ti moresh vse tu terplenje prestati, kaku ti moresh od take bolezhine she sheveti: Oh! moj Sin Jesus, kaku meni tvoje bolezhine k' Serzi gredo! O de bi jest tebi pomagati mogva.

Uender! O zhuovek jest menim, de tebi tu more k' Serzi jeti, kier shlishish kaku Maria sdihuja, noi pravi: Oh! moj prelubefnivi Sin, kaku neufmilene si ti resstepen: Oh de bi jest sate terpeti mogva, taushenkrat raishi bi jest hotva moie shiulenje sate dati; koker pak de tebe v' tazhem stani, vezh videti morem.

Vender, kader je ta lubefnivi Jesus, tu kuagvanje svoje preferzhne Materie sashlishou; je on svoje kervave ozhi gorej usignou, inu pravi: Oh! moja lubefniva Mati, poglej kaku fim jest udivan; de od guave, noi noter do nueg ni sdraviga glida na meni, inu moja bolezhina je taku velika, de bodem sedej v' mreti mogou.

Wogu se usmili! koker je biua Kristusava bolezhina
ve-

velika, je vender she rekou:
Oh luba, moje Mati, kaku me-
ni tvoja bolezhina k' Serzi gre,
bol koker vse moje terplenje;
tvoja shauost meni she vezhi
Krish gmera, satu usmili se zhes
mene, inu oberni prez h tvoje
ozhi.

Xaj gre natu Kristusavu go-
vorjenje Maria, inu ona
nje ozhi prez h oberne; al ven-
der liker barti je ona sashlisha-
va en hud estrah, je mogua ufo-
lej pogledati: oh! kaku je pazh-
ta v' boga shauostna Mati, tan-
kej terpeua; kir je mogua tu
videti?

Ya, so ti Judi, mesu noi ko-
sho prez h odergali; od
njegoviga zartaniga telesa: o
Bueg is nebes, kaku je bu pazh-
njeh terplenje veliku; ja ta zar-
tana Mati, je meniua, de njei
mesu noi kosho, od shivota
prezh tergaio: O! shauost: O!
terplenje prevliku.

Zelu petem, kader je she ta
nedoushni Kristus skus to
Sodbo Pilatusha, htei Smerti
tega Krisha obsojen biu: inu ta
nar bol shauostna mati je vidua, de
ves folk venka s' teh Gafslety! eni
na koinah eni k' nogam, de entekai
ludy ukupa pride, ta shauostna
Mati se je baua, de k' svojemu Si-
nu vezh nebode priti mogua, satu
pravi Maria k' S. Johanesu?

Ah!

Ah! moj lubesnivi Striz, jest videm, de pred entekaj folkam nebodem vezh k' mojmu Sinu priti mogua; jest tebe profim, peley ti mene na en krej, de bodem k' mojmu Sinu mogua priti, inu shnim she kaj govoriti; al pa potrofhtati njega: O!

Bueg s' nebes: pravi ta S. Johanes, luba moja Mati, jest fe bojym, de kader bode nash Mojster vas sagledou, bode she bol shauoften; al vender hozhem tu storiti, inu skues en kratek pot, te perpelati vas, zhier on more miemo jeti, ta S. Johanes pcle to shauoftno Mater po enem drugem potu, zhier sta dba pota krisham!

Cier je blu 167. stopyn delezh, od Hishe Pilatushave; inu tamkej zhakata dokler de pride Kristus; inu ona stoji taku tukej, navi al bi shua naprej, al bi le tukej ostaua! vender hozhe le tukej biti, de bi svojmu Sinu, en trofht mogua dati: O kaj je ta shauoftna Mati tankej terpeua kir je nje Sina velko bol salubo jemeua, koker sama sebe.

Doklier je pa ta folk utrumah naprej tekou, je mogua ta shauoftna Mati, entekaj shpotlivih besedy shlifhati; ti ludie so njo sashpotvali, ja ona je entekaj shpotlivih besedy, sa vola nje Sina preshlifhati mogua: oh kir je pa tisti, kateri je k
fmer-

smerti Kristusovi naprej troben-
 tou, k' Marii pershou: O Bueg!
 kaku je pazh ta smertna shtima,
 niei k' Serzi shua; kir je ona
 dobro vedova de nje zartanimu
 Sinu, k' smerti trobentajo.

Entekaj vezh je biua shauoft-
 na, kir je vidua te; kate-
 ri so nefli vse sorte shtromen-
 te, inu kar je h' krishenje potri-
 ba! kir je pak tisti pershou, ka-
 teri je te shreble nesou; jeh je
 Marii pokasou, inu je djau k'nie,
 videsh ti shena, s' temi shreb-
 lami bode dones tvoj Sin, na
 Krish perbit; al bi ga biua ti
 pridnejshi uzhiua, bi on nestu-
 rou, take shpotlive Smerti.

Farifærski Hlapzi neso, eden
 kladvo, en drugi strike,
 eni lojtre; inu sraven vse dru-
 ge rezhi, kar je bu h' krishenje
 potriba: inu sa tem perpelejo,
 ta dba Mærdrarja, naga, inu is
 shtrikami svesana: inu!

Glih satem perpelejo ti Griht-
 ni Huapzi, is enem vel-
 zhim hruzham, tega nadoushni-
 ga Agniëta, med shtirme shou-
 nirjami; eden gre pred njem,
 noi ga s' enim shtrikam, naprej
 ulizhe! ta drugi gre odsadja noi
 ga s' enim shtrikam sad derfhy,
 inu is enim prigilnam naprej po-
 gajnë: ta druga dba gresta po-
 sfrane, tudi s' enim shtrikami;
 inu ga taku zukajo, na vse kra-
 je, de je mogou vezhkrat na
 siemlo pasti?

H satemi jesdijo! ti vikshi Farji inu Farifarji; inu nesad nje pride gerfht, ta grosovitna zaua tega folka: kir pravi S. Johanes; de je bu she zhries dvajset taufhent ludi u' Jerusalem pershlo: ja eni Uzheniki praujo, de le samo v' Jerusalemi, jeh je bu, she zhes dvajsetkrat stutaufhent ludi.

Ja, sedej domisli! O grieshnik, kaku je biu Kristus, tu na deushen Agnje, tankej pred entekaj foikam sashpotvan; inu ti vikshi Farji so imeli enu velku vesele, kir so vidli de Kristus Krish ulizhe! pravi ta hudobni Semei k' njemu! pojdy venkej, pojdy venkej, ti kervavi Mosh.

Kaj she nadnim dopounjo, kir pravijo, ti Belia vo Dite, sedej te stiska bridkuest, satu kir si ti en kervavi hudobni Mosh; taku praujo tudi ti vikshi Farji h' Kristusu: pojdy ven, poidy ven, ti Belia vo Dite, ti sapelavéz tega folka! sakai sedei se tebi prou gody, koker si she dauuo safushou, de bi iemou na Krishi vifeti, ti si nas velku krat pred folkam sashpotvou, sedei da ozhmo, mi tebe verniti.

Lih taku sraven teh vikshih Fariou, tudi upije ta gmain folk, inu preklinajo tu nadoushno Agnje! eni pravijo, zheshen body kateri pride v' jemeni tega

Go-

Gospuda! ti drugi pak pravijo,
preklet body te, kateri pride
v' jemeni tega Satana, koker de
bi oti rezhi; on je pershou nas
sapelvat, inu ferdamati.

Moj lubi Kristjan, sedej po-
misli kaku je bu Marii
tistikrat per Serzi; kir je ona
ufse te befide shlifhati mogua,
te befide so njej shle skues Ser-
ze, koker en ojster Mezh, kir
je mogua shlifhati, de je nje
zartani Sin, taku preklet, od
teh hudobnah Judou.

Noi, doklier she ta shauost-
na Mati tukej stoji: pri-
dejo samkej, ti hudobni Brizhi,
is velkim bojam noi shrajam, inu
perpelejo tu nadoushnu Agnje
is fhtrikami svesaniga. Maria
she Krisha ni vidua, datajste
ure; inu tudi ni shlifhana she,
de bi en giresnik mogu sam ta
Krish ulizhiti.

Oh! kader je ta zartana noi
shauostna Mati vidua, inu
shlifhana; de je nje lubesnivi Sin,
k' tazhimu shpotu pershou, inu
ga vidi de je ves resftergan, inu
s' ufem odertim shvotam, more
on ta teshki Krish ulizhi! ja ona
je vidua njega bouniga do smer-
ti: O Bueg is nebes, kaku je
nje Serze trepetano.

Pomisli! O zhuovak, kaku
Maria sdihuja noi joka; sakaj
sedej pride k' nie en Krish satem
H dru-

drugim, inu ena taka shauoft, de je meniua; glich koker de bi er vojster Nosh tekou skucs nie Serze; al vender ta v' bogasha- uoftna Mati, nje Sina nemore prou noter v' Obrafs videti; sakaj ta dobrotlivi Gospued, der-shi svoje glavo pertlieh, inu ta ternjava krona, maje noter do ozhi pertishnjana; sakaj nigoui Obrofs je biu, ves kervau inu otekou.

Qumej Kristus na tajsto mesto pride, kir je Maria; ta shauoftna Mati na njega zhaka- va; sakaj on je dobro vedou, de njega zartana Mati, mozhnu sbeli, de bi njegoui oreku Obrafs rada vidua! kader je on na tisto mesto pershou; obstoji, inu usigne svojo resbodano gla- vdnavish, inu je obrisou kri, ~~od~~ svojeh ozhi prezh.

Resjokej se moj Kristjan! kir Kristus brishe svoje kerva- ve ozhi, katere je jemou s' kreu- jo salite, inu kader je on to kri- prazh obrisou, je taku miuo po- gledou svojo shauoftno Mater; de je tajsti pogled eno globoko Rano, Marii v' Serze sturou, ona je rajtaua, nie Serze se je na velko kozou respokniu.

Spounei moj Kristjan, kader je nje zartani Sin mimo od- shou, je biua ta shauoftna Mati, vezh mertva koker shiva, ti Brizhi, inu ti hudobni Huapzi,
gre-

grejo is ufsim oroshjam okali njega, inu so ga taku obfuli, de obeden ni mogou k' nimu priti; al vender Mariena lubiefen je biu. taku mozhna, de je ona vse shounirje s' njuh oroshjam premagaua, inu je svoje shiu- lenje unavarnost postauva.

Tukej se je Maria skues nage Mezhe podava, noi je pershua k' svojmu zartaname Sinu; inu pade nimu okueli kragna, noi pravi: Oh! moj lubefnivi Sin, inu Kristus pravi: O moja lubefniva Mati! te so ble vse besyede, katiere sta med sabo govoriua; sakaj od bolezhine ni mogou obeden vezh besedy s' frezhi.

Uender! Ozhuovak usem si k' Serzi, inu pomisti usso njuh shauost, inu bolezhinoj; sakaj ona dba sta tilto menuta- na semlo padua, inu tukej le- shita ta dba stebra, nebes noi semle, na enkrat natlieh.

Vidjo ufsi Angelzi tu, s' sha- voftnim Serzami: O Bueg kaj je bu tu saenu shavoftnu ob- jemanje, kir obeden od sinuosti ni mogou stin druyim ene besyede vezh govoriti, koker samo to besydo, vahko muezh moja Ma- ti, vahko niezh moi Sin Jesus

Wiva bi pak Maria she on- krat rada svojga Sina ob- jeua inu kushireva, kir so pak

ti Brizhi videli, de je Jesus skues to shauoft she bol suab! so oni to shavoftno Mater prezh potisnili, noi so njei nie zartaniga Sina odufely.

Xa njei nie zartaniga Sina prezh odufely, pravi ona k' tem Brizham perjasno, rekoch: O vi lubefnivi ludje: Oh vi usmilite se vi zhes mene v' bogo shavoftno, inu objokana Mater, inu pustite she meni eno mauo tega trofhta ushivlati.

Ya moj lubi Kristjan! tu bi jemevo tebi k' Serzi jeti, kir shlishih kaku Maria j oka inu profi sa svojga preclubiga Sina Jesusa, kir pravi: Oh! pustite meni niega she enkrat objeli, al pa le me pustite njegoj trofs obrisati, inu nje-ga she tu sadnjo krat kushenti.

Ze tu lipo vas profim: Oh: usmilite se zhes mene v' bogo Mater; sakaj jest imam le tega famiga Sina, inu she tega bote meniod ufely, inu ga popelete k' takej strashney k' smerti: Oh! seka je meni umagozhe bres mojga Sina sheveti: Oh! taku me pelyte s' shnim, noi mene shnim ured krishejte.

SAh! kader Maria tu s' veliki-
mi Sousamë govory, pro-
v-ijotshounirji k' njei, pobery
se v'vnti shena, kader be bi-
va k' svojga Sina, pridnejshy
go-

gori fredyva, taku bi k' nabi u v
 nafhe rozhe pershou. Taku
 potskiajo Mario prezh, inu Kri-
 stus more spet gorei uftati.

Biva je potem pak Maria ta-
 ku is martrana, de od per-
 velike shavofti, inu bolezhine,
 se je na en Sid nasloniva, inu ti
 drugi perjatli so okuli nje stali,
 inu ona je tankej feleh sa mer-
 tvo leshaua, de njo ni obedeh
 glöd vezh dershou; inu je tan-
 kejtaku dougo leshaua, dokler
 de so ufsi ludje mimo odshli.

Cader so ufsi ludje mimo od-
 shli, taku je ta shavoftna
 Mati, skues Boshjo pomozeh
 spet gorej uftava, noj je shva
 sanjeme s' temi shenami, katere
 so she per nie ble, inu je biva
 bol sa mertvo koker sa shivo
 sposnana, de so jo skorej nesti
 mogle; sakaj kir je ona glth ta-
 ku shva, koker eden Kinga to
 smerti pelajo.

De potem, kir so pershli na
 tajsto melto, kateri se pra-
 vi grihtni krej: tam pravi ta sha-
 voftna Mati! O moj Sin Jesus:
 Oh! moje lubesnivo Dite: Oh!
 kam gresh ti: Oh! kam te pela-
 jo: Oh! ti gresh htei nar gren-
 keishi martri, htei nar luishi
 smerti: Oh! kaku bodes me-
 go ti tu prestati.

Enkrat vender usmili se! O ne-
 beshki Ozha, poglej is teh

vesonih nebes dousa, inu se u
 ali zhries tvojga lubiga Sina
 Oh! vi Angelzi pridite, noi nie
 mu pomagaite ta teshki Kriesh
 ulizhi: Oh! ti moj lubesnivi Sin!
 kulko strashnah rajsh sva nedva
 shie sturiva, u' ti hudej mersh
 sinu?

Finishni simi sino rajshaly, od
 Nazareta u' Betlehem, od
 Betlehema, u' Jerufalem
 od Jerufalema, u' Egyptousko
 deshevo, inu is' Egypta spet u'
 Nazaret: zhe so glih te rajsh
 ble strashne, inu teshke; al ven
 der niso ble taku, koker ta, satu
 kir sim tebe uselej por febi je
 meva; ta rajsha je pak huishi,
 koker ta smert.

Glej inu pomifli! O moj Krist-
 jan, kaku Maria toshi, inu
 kreguje; kir pravi, na ta Petek,
 inu na tes sadni rajshy, sim jest
 tebe sgubiva: Oh! moj lubes-
 nivi Sin! kir sim jest tebe s' tako
 teshavo, noi s' straham gorej fra-
 diva; sedej si pa ti u' ta nar ve-
 zrah krishah.

Htemu bi se jemeuo tebi, o
 grieshnik tvojve Serze
 omezhati, kir shlishish kaku
 Maria joka, inu sdyhuja, kir
 pravi: Oh! ti moj zartani Sin!
 O moj lubi Jesus: Oh! sedej bo-
 de ta palza mojga Altarja suom-
 lena, sedej bode ugasnena ta
 luekh mojeh ozhi, sedej mi bo-
 de u' feto ulse vesele mojga Ser-
 za, sedej je ves moj trofht, inu
 upanje prezb?

Ja

Ja pomisli, kaku se pertofhi ta
shauostna Mati: Oh! kam se
jest hozhem v' boga shauostna
Mati oberniti: Oh: kaj hozhem
jest od shauosti sazheti; ja fedej
je moj kubefnivi Sin k' fmerti ob-
fojen, inu obedn ga fedej vezb
odrieshiti nemore, ja de bi glih
jest pred njegove sourashnike na
nage kolina padua?

Kaj pomaga, de bi glih jest
s'kervavimi Soufsame sa
mójga zartaniga Sina profina, be
nimu vender ta leben ne v' she-
kali: Oh! jest v' boga sapusazhe-
na Mati, kam se hozhem jest
oberniti Oh! strashni dan de sin
te jest doshevena: Oh! shauost
prevelika.

Lih, kader so Jefusa venke i pe-
lali, usiga ranjeniga inu re-
sgai hlaniga, je ves folk ukupa
letou, satu kir je usaki vedou de
Lode dones tisti veliki Prerok is
Galileja Krishan, satu je shou
ukupa ves folk gledat, inu je ho-
tou usaketeri, ta pervi tankej biti.

Med tim, je ta v' boga shauost-
na Mati Boshja, ta nar sad-
nja mogua biti, kader je od tega
grihtniga mesta sa svojem Sinam
shua; ona je natim poti, napou
mertva hodiva, inu sa volo tega
velikiga drenja, ni mogua na to
Goro-kalvarjo priti, ampak je mo-
gua poprej na enem mestu ostati?

Noi ti nie tovarshi, al prejate-
li; inu je taku de go zajta
na.

natifim mesti ostava, doklier ni
bia nje zartani Sin na Krish per-
bit! kader je pak nje Sinu ta per-
vi shrebel sabit biu, taku se je
Maria streslua, noi je na femlo
padva, inu ni vezh fama k' febi
persuva.

Oh zhuovek pomisli, ta veli-
ko bolezhino, katiero je
Maria preterpeva! sakaj nje ozhi
so felih temne gratale inu nje ro-
ke inn noge so felih toje pershle,
inu ussi prizhiozhi so menili, de
je mertva, al vender skues Bo-
shjo pomuezh je spet fama k' fe-
be persuva, inu ni prej gorej po-
gladava, dokler de je nje Sin, s'
krisham gorej usignjan biu, inu ta
ku jeleshava ta uboga shavostna
Mate, na rokah Magdalene, inu
Marthe, inu nje teshave so ble
skues le vezhi?

Pertim, liker strahou je tu go-
rej nate shreble shorjeneh,
entekajkrat je bu nje. Serze ran-
jano; inu sa volo teh teshau je
biva taku sdiavana de nie shivot,
noi guavo, ni mogua vezh gorej
dershati! sakaj ussa nie farba je
presua, inu uss nie muezh je
njo sapuktiva.

Qumej je ta shavostna Mati, she tu
shiulenje obdershava! sakaj nie
oblizhje je bu, enei mertvashki far-
be podobno, nie shnabli so pershli
zherni, nie ozhi redezhe inu otekle,
inu svoje guale ni mogva vezh, na-
vish dershati, inu nie roke so doli
visale, koker be odbite ble, inu is
nie deviznah Ust, ni bu drusiga
shlifhati koker: Oh! Oh! boli boli.

Res

Res je, de Magdalenā Martha
inu Kleopa ble Mario vade
trosthale; pa od velikiga joka inu
kuagvanja niso mogle ene besyede
prou govoriti. Ta lmbi Johannes je
se postopou Mario troshtati, al Bog
pomagej, je tudi komej eno besyede
s' rekou, so se shje nimu ulde te
Soufse is-ozhi; u.

Smili se Bogu! sakaj uš jokajo
s' Maria, troshtati, pak jo obe-
den ne more: taku je leshava Ma-
ria felih sa mertvo natlieh, doktier
ni biu nie Sin prou nata Krishna per-
bit; al vender uteh teshavah, je
Maria ulse shlishava, kar se je
shnim godivo.

Tukej kader je ta shauolna Mati
Marie, od tega velzhiga shraja
tega folka sashlishava, de je nie Sin
s' Krisham gori postalen; se je s' ulso
mozhjo pomujava, de je spet gorej
ultava, inu to strashnu krisheme vi-
deti mogua; inu kader je skues po-
muezh, teh druhi shien spet gorej
ultava.

Vender tankej, zhir stoji pred fol-
kam ni mogva svojga zartana
Sina videti, je pak skues ta folk dren-
gava, taku delezh, de je do shounirske
vahte pershiva, kir so oni en Krik
okueli tega Krishna jemeli: satu de
obeden del k' ni finou; inu taku pride
Maria, de je le petnait stopin biva
prezh od Krishna.

Wogu se usmili, kaku je pazh
Marii tistikrat per Serzi bu,
kir je svojga lubiga Sina videti mogua
na Krishi vifeti: inu tankej se je ober-
niva glih bruti krishi, de je svojga lu-
biga Sina glih u' Oblizhje vidva.

Xa tega volo, kir je Maria vidva
svojga Sina na Krishi vifer, tu-
I ku

ku resgaishlaniga, inu utakemu mrasu,
noi njegoveh pet taushent, inu tri stu
Ran: Oh! bolezhina: Oh! shauost
Marie.

Ynu kader je Maria tri ziele ure,
enu mavo od Krishna itaua! sa-
kaj Kristus je jo S. Johanesu perporo-
zhou, inu kader je ta shesta uro per-
shua; to poltane ena tama, zhes ves
volen Svit. *Al tu je vedeti, de per teh
Judah so te ure dergazbi venka talene,
koker pa vernas.*

Zelu, dergazbi! sakaj per teh Judah
je obanei uri, pernas je sheft;
kader je pernas obsheft, per teh Judah
je dvanait, kader je pernas obdeve-
teh, per teh Judah je obtreh; pojudo-
skim je bium Kristus na krish perbit,
apou peteh, ponashim pa opou ad-
naitih.

Al kader je she Kristus pou ure na
Krishi visou, je ena golta tama
poultaua zhris ves volen Svit, inu tu
je tri zile ure gverauo; tu je per Ju-
dah, od shesteh do deveteh, inu po-
nashim pak, od dvanaitteh, do treh
popou dan.

Biva ja pak te Luna tistikrat, kir
je glih pod semo itaua, inu te je
glih pred Sunze poltaveua; inu potem
je bu tudi tu labu Sunze otemneuo, de
je ena golta tama, postaua zhris ves
volen Svit; taku, de so te opouna te
Sviesde videle.

Caku je bu Marii tistikrat per Serzi,
kir je vidla, de je ena taka golta
tama postava, de ona ni mogua svojga
zartana Sina vezh videti na Krishi, al
vender uzhasih ga shlishi taku Mivo
sdihvati noi rezhi: Oh! boli, boli de
je shuo njei skues kolti, inu skves
moshgane.

Doklier ga pa ene' pou ure shje ni
vezh shlishava sdihvati, je spet
biva u' velzhah teshavah, de bi she
zhei

zhei mertou nebiu. Kader gaje pak
spet sashlif'haia, je koker debi ^{biu}
njo en voster mezh, skues Serze ^{pre-}
bodou.

Ena taka grenkuest inu bolezhina
je Maria tankej terpeua! sakaj
te shane so jo bol sa mertvo, koker
sa shivo sposnale; kader je pak ona
spet skues Boshjo pomuezh, fama k'
febe pershua; fe je spet htomi S. Kri-
shë oberniua, inu je sazheua spet taku
miuo jokate noi sdihvati, de oben s'
rezhi ne more.

Frej shavostna, noi objokana Mati
Boshja svoje fousne ozhi pruci
nebesam obrazha, inu taku miuo jo-
ka noi sdyhua, de je nje zartaninu
Sinu taku k' Serzi shuo, bol koker
njega terplenje, kir ona shje ni mo-
gva vezh jokati, noi sdyhvati! sakaj,
nie Serze je bu shje ufse otekuo.

Glej, kader bi biu Bog perpustou,
taku bi se bina ufse minute re-
spadua: oh nefrezhena bolezhina,
te shavostne Matere Boshje Maria noi
Magdalena inu Martha, inu usi njih
perjatali, so vezh shavosti, noi gren-
kulti ven prestali, koker usi S. Matte-
niki na femli.

Hitro, kader se je ta dan spet da-
vati sazheu; je bu ta pervo,
de je ta shavostna Mati Boshja nje
Sousne ozhi, nata S. Krish vergua,
inu na svojga zartaniga Sina pogle-
daua, inu koker hitro je Maria svojga
lubefniviga Sina sagledaua, je njo she-
votu, de so njei vafie navish stali.

Ja pomifli! O greshnik, inu objokaj
tvojo pregreho! sakaj, ufse letu je
tega urshah, de Jesus inu Maria mo-
reta tako martro terpeti, al shlishif'
kaku Maria tankej pod Krisham mi-
vo joka, noi sdyhuja! o shavost, inu
terplenje naisgruntano.

Kader je Maria u teh velzhah te-
shavah biva; sakaj, glih koker
debi biu en vojster mezh skus nie
Serze shou, inu je sazheva taku tre-
petati, inu sad leite, de so jo te shane
kuma obdershale, de ni na femlo pad-
va, inu en zajt niso te shane vedelo,
al je shiva bel mertva, kader je pak
skus Bosh o pomuezh, spet sama k'
febe pershua, je spet nje ozhi na
Krish oberniva, inu je Svojga zarta-
niga Sina ogledvava.

Lej, inu pomisli! o zhvovek, kaj
je Maria sa eno shavoft inu gren-
kult terpeua, kir je svojga lubefnivi-
ga Sina Jesufa Kristusa vidua; taku
plauga noi kervaviga, inu taku res-
stepeniga, ja kader bi od Bosh je mo-
zhi na biva poterjena, taku bi prej u
merva, preden de je Kristus terpou.

Moj lubi Kristjan pomisli, de per-
tem she k'ni bu sadofti, ampak
she ena velko vezhi shavoft, inu
grenkuest je zhries to shavoftno Ma-
ter pershua, inu nje otekua Serze,
na novu preboduo; u temu kir je ona
svojga lubefniviga Sina utakim bosh-
tvi vidua; inu potim, ga je she upiti
shlishaua: rekozh! *moj Bog moj Bog*
sakaj si ti mene sapustou?

Noi ta besyda ja biva toku stra-
shna, de je Bueg Ozha noi ti
Angelzi so shavoftni bli, inu Marii,
je ta besyda strashnejshe pried per-
shva, koker de bi biua ena Striua pred
njo padua, inu njo udareva.

Oh! kaku strashna je Marii ta be-
syda naprej pershva! sakaj, ko-
ker nitro je sashlishava, *moj Bog,*
moj Bog, sakaj si ti mene sapustou, je
glih, koker de be biu en mezh, kateri
je na obakraja vojster skues nie Serze
shou, inu na to besydo je Maria pa-
dua na femlo, koker be biva mert-
va, de se obeden glid ni vezh gibou;

ka-

kader bi Maria skues Boshjo *u' uerzh*
k' na biva poterjena, ona be *biua*
pre mogva umreti, koker nje zan-
tant Sin.

Potim, kader se je pak ta *fuert*
nje lubefniviga Sina perblishva-
va! sakaj, nie Serze je bu taku nar-
jano, de se od te velzhe bolezhine
inu shauofti, obeden glid ni vezh
gibou, inu mujou, inu je tankej ko-
ker enu mertva trupou, na rokah teh
shen leshata

Qvulko inu kaku so nje periatl
bli shauoftni! sakaj, oni so
menili de bo tudi Mate s' Sinam ume-
rua, kader Je pak spet fama k' sebe
pershua, je taku mivo jokava inu
sdyhvaua, de je nje sdyhoanje te
obuake prederuo; ona ni mogva go-
voriti, alipa od lemle gorej utati.

Res je, de Maria skues pomuezh
teh shien spet gorej ustava, inu
je vidua svojga zartaniga Sina, taku
sanezhvaniga, inu sashpotvani-
ga; inu taku ufsega res-
stepeuiga, inu kervaviga! O kaku je
pazh oua zhries to shalvaua, kir ga
je vidua s' opertelli ulme, inu s' ket-
jo salite ozhi! O shavoft inu bole-
zhina nejsgruntana?

Stako shauoftjo Maria joka inu sdy-
huja, rekozh: Oh! moj Jesus
Oh! moj zartani Sin, al fi ti she-
shiu, al fi ti shje mertou: Oh! me-
ni v' boga Mate: Oh! meni sapush-
zhena v' dova, fedej je ufse moje
vesele inu trolht prezh: Oh! ti moj
prelubefnivi Sin?

Taku hudo so tebe tvoji Soura-
shniki u' morili, fedej tukej vi-
fish koker en greshnik na Krishe, inu
nimash lhtime v' tvojem telese! O de
be jest mertva biva! O de bi jest na
Krishe visua: Oh! taushenkrat be
jed

Jest railhi mertva biua, koker de jest tebe na Krishe morem videti, s' to smertjo umirati?

Uender, kader Maria taku shalostno kvaguja, de bi se en diemant omezhiti mogou, ti Judi pa upijejo kateri okuli stojo, sedej je tvoj Sin krishan, sedej o Maria je tvoj Sin mertou, sedej je mertouta sapelavoz tega folka?

Vender, Maria pa ufse volnu terpi, al potem pak je ta shavostna Mate she bol sazheva jokati, kir nevie, kdu bo tu trupuo nje zartaniga Sina, reste S. Krish doli ufeti otou. Kir so pak pershli Judi inu shounirji, tem drugim dvema kosti povomiti, jeh profi ta shavostna Mati, inu pravi k' njem?

Wogeite vi lubi moji perjatele, kir vidite, de je moj Sin mertou, taku nikar nimu kosti ne povomite! ti shounirski Hlapzi pak niso varjeli, de bi Kristus shje mertou biu, ampak so she perstavili lutre htemu Krishe, noi so ga pregledali, inu s' noshami bezali, al bi le mogli en zahen tega shiulenja dobiti.

Xo vende hli ti shounirji taku foush, de je eden s' jemenam Longinus, s' eno Sulizo njegova S. stran prebodou; kir je pak Maria vidva, je spet padva na semlo, inu je na rokak teh shien samertvoleshava! potem kir pa spet ona k' febe pershva, je sazheva taku Mivo sdihvati, noi rezhi: Oh! ti moj zartani Sin Jesus, kaku s' tvoje strane tezhe, kri inu voda! O smert kaku si ti zhudna inu grenka.

Ynu potim, kader sta pershva Joshef od Arematheje inu Nikodemus tu S. telu is Krishna doli jamati; inu Maria kir je taku

jokava inu sdihvava, ita jo ona dva
troshtava inu ita shva shajo itemu
S. Krishe, nje zartaniga Sina.

Zelu objokani inu shavostni so
bli ti S. ludie, kir so oni vi-
deli Kristusa, taku nausmileno na
Krishe perbitega, oni padejo s' Ma-
ria na svoje koline pod Krisham
doui, inu prelivajo entekaj S. Sous,
de je naumagozhe videti. Potem
kir so oni en zait, taku s' jokam mo-
lili; ustaneta gorej Joshef noi Ni-
kodemus, inu perpravita tri lui-
tre, k' temu S. Krishe.

Ana je segua do njegovih S. nueg,
ta druga pak dofrid shivota,
ta trekado njegovih S. rok; inu ta-
ku ita onadva njega doli useva, inu
potem so ga perjeli, eden per gua-
ve, eden per nogah; ta shavostna
Mate pak per friede njegoviga S. shi-
vota! inu so ga nelli htemu grobu,
kir je biu stirdeset stopin pod Goro-
Kolefarjo delzh, pred funzhrum
s' hodam, inu tankej so oni tu S. te-
lu s' masilam namasali, oni utar-
zhize povili; inu s' velko shavostjo
fraven tega groba Souse prelivali

Bogu se usmili! o kaj sa ene bo-
lezhinae, so te shavostne Serza
obzhutile, kir so videli, kaku je
nigovu, S. telu, nausmileno rama-
no bu! sakaj oni taku mivo jokajo,
de je od teh Sous, njeli gvant ves-
moker biu: potem je useva Maria
svajga zartaniga Sina, na svoje krv-
vo, inu ga je pertisenava na svoje
persi, inu je prelivava, entekaj
S. Sous, de k' ni sapopilati.

Cader ita hotva, Joshef od Are-
matheje, inu Nikodemus Jesu-
sovu telu uta grob poloshiti: Oh!
kaj je Maria sa eno grenkuest spe-
pohuteva, ona je svojga prelubeini-

viga Sina objeva; noi je djaua! o vi
lubemivi perjatele, u' smiliteš zhes
me, inu pualite meni she enu mavo,
mojgo lube iniviga Sina, de bodem
jest flim moja Dusho, enu mavo
potroshtava. Al pa mene shnim
ured pokoplite, satu kir jest bres nje-
ga memorom sheveti.

De, taku ta u' boga shavostna,
inu objokana Mate Boshja, je
s' svojem zartanim Sinam prestava,
inu pretepeva najfrezhene bolezh-
ne inu greknuesti: kaj je ona brit-
ken Sous preлива, de k' ni sapopifa-
te: S. Bernard pravi, de per njego-
vemu zajtu, so se te Souse she
posuale na kamneh.

Kader je pak ta zartana Mati,
she en zat obshalvaua svojga zar-
tanga Sina; ita ga useua Joshef,
inu Nikodemus, tej shavostnei Ma-
tere. tes nje krivo, inu staga po-
loshiva noter uta grob, kateri je
Joshef tam febe, is ane skale
venca isekou, inu je en ka-
men pervalou, pred duri
tega pokopalisha, noi
je prezh shou.

A M E N.

Zhuj bodi Bogu Ozhetu, inu Sinu,
inu S. Duhu, koker je bila u' sa-
zhezi, sdej inu usaki zhas;
inu od vekomej,
do vekomej.

F I N I S.

